

Σχέδιο Νόμου

«Καθορισμός κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, με τη διατήρηση υψηλού επιπέδου προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στην ψηφιακή ενιαία αγορά και με το δικαίωμα του δημοσίου δανεισμού και την αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία- Τροποποίηση ν. 2121/1993 και ν. 4481/2017 - Ενσωμάτωση των Οδηγιών (ΕΕ) 2019/789, (ΕΕ) 2019/790 και 2006/115/ΕΚ»

ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

ΜΕΡΟΣ Α'	
ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ ΓΙΑ ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΙΚΕΣ ΜΕΤΑΔΟΣΕΙΣ ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΠΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΑΙ ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΣΕΙΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 35 ΚΑΙ ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΑΡΘΡΩΝ 3Α ΚΑΙ 3Β ΣΤΟΝ Ν. 2121/1993 - ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/789	
Άρθρο 1	Σκοπός
Άρθρο 2	Αντικείμενο Άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789
Άρθρο 3	Ρυθμίσεις για τις επιγραμμικές μεταδόσεις και αναμεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών - Τροποποίηση άρθρου 35 ν. 2121/1993 (Παρ. 2 και 3 άρθρου 2 και άρθρα 4, 5, 6 και 9 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)
Άρθρο 4	Μετάδοση σημάτων - φορέων προγραμμάτων μέσω απευθείας διαβίβασης από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς - Προσθήκη άρθρου 3Α στον ν. 2121/1993 (Παρ. 4 άρθρου 2 και παρ. 1 άρθρου 8 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)
Άρθρο 5	Παρεπόμενες επιγραμμικές υπηρεσίες - Αρχή της χώρας προέλευσης - Προσθήκη άρθρου 3Β στον ν. 2121/1993 (Παρ. 1 άρθρου 2 και παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 3 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)

ΜΕΡΟΣ Β'	
ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΝΙΑΙΑ ΑΓΟΡΑ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν. 2121/1993 ΚΑΙ Ν. 4481/2017 - ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/790	
Άρθρο 6	Σκοπός
Άρθρο 7	Αντικείμενο Άρθρο 1 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790
Άρθρο 8	Ορισμοί της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων, του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς - Εξαίρεση της αναπαραγωγής έργων με σκοπό την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και αποκλεισμός αντίθετων συμβατικών ρυθμίσεων – Προσθήκη άρθρου 21Α στον ν. 2121/1993 (Παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 2, άρθρο 3 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 9	Εξαίρεση της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων από την αναπαραγωγή νομίμως προσβάσιμων έργων-Προσθήκη άρθρου 21Β στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 4 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 10	Χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας σε ψηφιακές διδακτικές δραστηριότητες – Τροποποίηση άρθρου 21 ν. 2121/1993 (Άρθρο 5 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 11	Διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς – Προσθήκη άρθρου 22 Α στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 6 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 12	Έννομη προστασία των δικαιούχων σχετικά με τους περιορισμούς-εξαιρέσεις για διδασκαλία, εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς – Τροποποίηση άρθρου 66Α ν. 2121/1993 (Παρ. 2 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Άρθρο 13	Χρήση έργων και άλλων αντικείμενων προστασίας μη διαθέσιμων στο εμπόριο, διασυνοριακές χρήσεις από ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, μέτρα δημοσιότητας και διάλογος με τα ενδιαφερόμενα μέρη – Προσθήκη άρθρου 27 Β στον ν. 2121/1993 (Άρθρα 8 έως 11 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 14	Χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ και λήψη από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατάλληλων μέτρων δημοσιότητας για την ενημέρωση των δικαιούχων σχετικά με την παροχή αδειών με διευρυμένη ισχύ – Προσθήκη άρθρου 7Α και τροποποίηση άρθρου 28 ν. 4481/2017 (Παρ. 1-5 του άρθρου 12 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 15	Δημοσιοποίηση στην ιστοσελίδα του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης της επαρκούς αντιπροσωπευτικότητάς του για τη χορήγηση αδειών χρήσης έργων ή άλλων αντικείμενων προστασίας καθώς και του δικαιώματος του δικαιούχου να ανακτά τον έλεγχο του έργου του και να αποτρέπει οποιαδήποτε χρήση του – Προσθήκη περ. κ), κα) και κβ) στην παρ. 1 άρθρου 28 ν. 4481/2017 (Παρ. 6 του άρθρου 12 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 16	Μηχανισμός διαπραγμάτευσης για την πρόσβαση και διαθεσιμότητα οπτικοακουστικών έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία – Προσθήκη άρθρου 34Α στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 13 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 17	Έργα εικαστικών τεχνών που έχουν καταστεί κοινό κτήμα – Προσθήκη άρθρου 31Α στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 14 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 18	Προστασία των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις – Προσθήκη άρθρου 51Β στον ν. 2121/1993, τροποποίηση

	άρθρου 52 ν. 2121/1993 (Παρ. 4 άρθρου 2 και παρ. 1-3 και 5 άρθρου 15 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 19	Διάρκεια ισχύος της προστασίας των δικαιωμάτων των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις – Προσθήκη περ. ι) στο άρθρο 52 ν. 2121/1993 (Παρ. 4 άρθρου 15 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 20	Ορισμός παρόχου επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου και χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου - Προσθήκη άρθρου 66ΣΤ στον ν. 2121/1993 (Παρ. 6 άρθρου 2 και άρθρο 17 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 21	Αμοιβή του δημιουργού, αμοιβή και υποχρέωση διαφάνειας έναντι δημιουργών οπτικοακουστικών έργων – Τροποποίηση άρθρων 32 και 34 ν. 2121/1993 (Άρθρο 18 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 22	Υποχρέωση διαφάνειας - Προσθήκη άρθρου 15Α στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 19 και παρ. 1 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/79)
Άρθρο 23	Αξίωση πρόσθετης αμοιβής – Προσθήκη άρθρου 32Α στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 20 και παρ. 1 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 24	Εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών – Προσθήκη άρθρου 39Α στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 21 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 25	Δικαίωμα ανάκλησης - Προσθήκη άρθρου 15Β στον ν. 2121/1993 (Άρθρο 22 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 26	Εξαίρεση των δημιουργών προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή – Προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 45 του ν. 2121/1993 (Παρ. 2 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 27	Απαγόρευση μεταβίβασης εν ζωή των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών – Τροποποίηση

	παρ. 5 και προσθήκη παρ. 6 στο άρθρο 46 ν. 2121/1993 (Άρθρα 18 έως 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 28	Περιορισμοί περιουσιακού δικαιώματος – Προσθήκη παρ. 5 στο άρθρο 3 ν. 2121/1993 (Παρ. 1 άρθρου 3, παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και άρθρο 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 29	Περιορισμοί και εξαιρέσεις από τα δικαιώματα του δικαιούχου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή - Προσθήκη παρ. 7, 8 και 9 στο άρθρο 42 ν. 2121/1993 (Παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 30	Περιορισμοί του περιουσιακού δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων – Τροποποίηση άρθρου 45Α ν. 2121/1993 (Παρ. 1 άρθρου 3, παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και άρθρο 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
ΜΕΡΟΣ Γ' ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΥΛΟΓΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΔΑΝΕΙΣΜΟ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν. 2121/1993 – ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ 2006/115/ΕΚ	
Άρθρο 31	Σκοπός
Άρθρο 32	Αντικείμενο
Άρθρο 33	Το περιουσιακό δικαίωμα – Τροποποίηση άρθρου 3 ν. 2121/1993 (Άρθρο 1, περ. α) παρ. 1 άρθρου 3 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
Άρθρο 34	Δημόσιος δανεισμός – Προσθήκη άρθρου 5Α στον ν. 2121/1993 (Περ. β) παρ. 1 άρθρου 2, άρθρα 5 και 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
Άρθρο 35	Ρυθμίσεις για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και δικαιώματα μεταφραστή - Τροποποίηση παρ. 4 και 5 άρθρου 33 ν. 2121/1993 (Άρθρο 1, περ. α) παρ. 1 άρθρου 3 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
Άρθρο 36	Άδεια από ερμηνευτές ή εκτελεστές

	καλλιτέχνες για την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης - Τροποποίηση περ. δ) παρ. 2 άρθρου 46 ν. 2121/1993 (Άρθρο 1, περ. β) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
Άρθρο 37	Εκμίσθωση υλικού φορέα από τους παραγωγούς φωνογραφημάτων - Τροποποίηση περ. γ παρ. 1 άρθρου 47 ν. 2121/1993 (Άρθρο 1, περ. γ) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
Άρθρο 38	Εκμίσθωση υλικού φορέα από τους παραγωγούς οπτικοακουστικών έργων - Τροποποίηση περ. γ παρ. 2 άρθρου 47 ν. 2121/1993 (Άρθρο 1, περ. δ) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
Άρθρο 39	Άδεια και εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους από τους ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς - Τροποποίηση περ. β) και στ' παρ. 1 άρθρου 48 ν. 2121/1993 (Άρθρο 1, άρθρο 6, παρ. 2 και 3 άρθρου 7 και περ. δ) παρ. 1 άρθρου 9 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
Άρθρο 40	Αναλογική εφαρμογή των ρυθμίσεων περί δημόσιου δανεισμού στα συγγενικά δικαιώματα - Προσθήκη περ. ι' στο άρθρο 52 ν. 2121/1993 (Άρθρο 1, δεύτερο εδάφιο παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)
ΜΕΡΟΣ Δ'	
ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥ ΑΝΤΙΤΥΠΟΥ ΑΠΟ ΜΗ ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ Η ΑΡΧΕΙΑ - ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 ΚΑΙ 2006/115/ΕΚ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΘΡΩΝ 22 ΚΑΙ 71 Ν. 2121/1993 - ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ	
Άρθρο 41	Σκοπός
Άρθρο 42	Αντικείμενο
Άρθρο 43	Αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία - Τροποποίηση άρθρου 22 ν. 2121/1993
Άρθρο 44	Εφαρμογή των διατάξεων της Οδηγίας

	2006/115/ΕΚ - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 71 ν. 2121/1993
Άρθρο 45	Εφαρμογή των διατάξεων των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019 και (ΕΕ) 790/2019 - Προσθήκη παρ. 12 και 13 στο άρθρο 71 ν. 2121/1993
Άρθρο 46	Υποχρεώσεις παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών - Αντικατάσταση άρθρου 55 ν. 4961/2022
ΜΕΡΟΣ Ε΄	
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΟΝΤΟΤΗΤΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ - ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΠΟΣΟΣΤΟΥ ΤΗΣ ΕΥΛΟΓΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν. 4481/2017 ΚΑΙ Ν. 2121/1993	
Άρθρο 47	Δημοσιοποίηση πληροφοριών των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης σχετικά με τον κατάλογο των συμβάσεων εκπροσώπησης και με το επικαιροποιημένο ρεπερτόριο - Τροποποίηση παρ. 6 άρθρου 2 ν. 4481/2017
Άρθρο 48	Υποχρέωση των ανεξάρτητων οντοτήτων διαχείρισης για υποβολή πληροφοριών προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας – Προσθήκη παρ. 4 και 5 στο άρθρο 32 ν. 4481/2017
Άρθρο 49	Μεταβατική διάταξη για την ισχύ της παρ. 6 του άρθρου 2 και των παρ. 4 και 5 του άρθρου 32 του ν. 4481/2017
Άρθρο 50	Προθεσμία για την έκδοση απόφασης του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας για την κατανομή των ποσοστών της εύλογης αμοιβής στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης – Τροποποίηση παρ. 9 άρθρου 18 ν. 2121/1993
Άρθρο 51	Μεταβατική διάταξη για την ισχύ του πρώτου εδαφίου της παρ. 9 του άρθρου 18 ν. 2121/1993

ΜΕΡΟΣ ΣΤ'	
ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΩΝ ΠΟΡΩΝ	
Άρθρο 52	Παράταση του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου ο προϋπολογισμός του Οργανισμού Διαχείρισης και Ανάπτυξης Πολιτιστικών Πόρων βαρύνεται με την κάλυψη της δαπάνης που προβλέπεται στην περ. ιζ) της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 4761/2020 – Τροποποίηση παρ. 10 άρθρου 43 ν. 4761/2020
Άρθρο 53	Καθορισμός με κοινή υπουργική απόφαση των όρων, των προϋποθέσεων και των διαδικασιών καταβολής του μηνιαίου επιδόματος της περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 4761/2020 – Προσθήκη παρ. 17α στο άρθρο 45 ν. 4761/2020
ΜΕΡΟΣ Ε' Ζ'	
ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΗ ΔΙΑΤΑΞΗ-ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 68Α Ν. 2121/1993 – ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ	
Άρθρο 47 54	Καταργούμενη διάταξη
Άρθρο 48 55	Διαχρονικό δίκαιο – Προσθήκη παρ. 4 έως 7 στο άρθρο 68Α ν. 2121/1993 (Άρθρο 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789, άρθρα 26 και 27 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)
Άρθρο 49 56	Έναρξη ισχύος

ΜΕΡΟΣ Α΄

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΑΣΚΗΣΗ
ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ
ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΟΥ ΙΣΧΥΟΥΝ ΓΙΑ
ΟΡΙΣΜΕΝΕΣ ΕΠΙΓΡΑΜΜΙΚΕΣ ΜΕΤΑΔΟΣΕΙΣ
ΡΑΔΙΟΤΗΛΕΟΠΤΙΚΩΝ ΟΡΓΑΝΙΣΜΩΝ ΚΑΙ
ΑΝΑΜΕΤΑΔΟΣΕΙΣ ΤΗΛΕΟΠΤΙΚΩΝ ΚΑΙ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΩΝ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΩΝ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΘΡΟΥ 35 ΚΑΙ
ΠΡΟΣΘΗΚΗ ΑΡΘΡΩΝ 3Α ΚΑΙ 3Β ΣΤΟΝ Ν. 2121/1993 -
ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/789

Άρθρο 1

Σκοπός

Σκοπός του Μέρους Α΄ είναι η διευκόλυνση της αδειοδότησης της εκμετάλλευσης των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων επί έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, που περιέχονται σε μεταδόσεις ορισμένων ειδών τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων και στη διασυνοριακή παροχή επιγραμμικών υπηρεσιών που είναι παρεπόμενες αυτών με σκοπό την ευρύτερη διάδοση στα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης των ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων, τα οποία προέρχονται από άλλα Κράτη Μέλη προς όφελος των χρηστών σε ολόκληρη την Ένωση.

Άρθρο 2

Αντικείμενο

(άρθρο 1 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)

Αντικείμενο του Μέρους Α΄ είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019, για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου (L 130). Ειδικότερα θεσπίζονται ρυθμίσεις σχετικά με: α) τις επιγραμμικές μεταδόσεις και αναμεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, β) τη

μετάδοση σημάτων-φορέων προγραμμάτων μέσω απευθείας διαβίβασης από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς και γ) τους ορισμούς της «παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας», καθώς και την αρχή της χώρας προέλευσης για την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων, προκειμένου να διευκολυνθεί η εκκαθάριση δικαιωμάτων για την παροχή επιγραμμικών υπηρεσιών σε διασυνοριακό επίπεδο.

Άρθρο 3

Ρυθμίσεις για τις επιγραμμικές μεταδόσεις και αναμεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών -

Τροποποίηση άρθρου 35 ν. 2121/1993

(παρ. 2 και 3 άρθρου 2 και άρθρα 4, 5, 6 και 9 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)

Στο άρθρο 35 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των ρυθμίσεων για τη ραδιοφωνική και τηλεοπτική μετάδοση, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) τροποποιείται ο τίτλος του άρθρου, β) οι παρ. 4 έως 8 αντικαθίστανται, γ) προστίθεται παρ. 9, και το άρθρο 35 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 35

Ρυθμίσεις για τη ραδιοφωνική και τηλεοπτική μετάδοση και αναμετάδοση

1. Εφόσον δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία σε περίπτωση επανάληψης της μετάδοσης ενός έργου από το ραδιόφωνο ή την τηλεόραση δεν χρειάζεται άλλη συναίνεση του δημιουργού πέρα από την αρχική, ο ραδιοτηλεοπτικός όμως οργανισμός υποχρεούται να καταβάλει πρόσθετη αμοιβή στον δημιουργό που ορίζεται για την πρώτη επανάληψη σε ποσοστό τουλάχιστον 50% του ποσού που αρχικά συμφωνήθηκε και για κάθε επόμενη σε ποσοστό 20%. Η διάταξη του προηγούμενου εδαφίου δεν ισχύει στις σχέσεις των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης με τους χρήστες που ρυθμίζονται στο άρθρο 56 του παρόντος νόμου.
2. Η σύμβαση ραδιοφωνικής ή τηλεοπτικής μετάδοσης, αν δεν υπάρχει αντίθετη συμφωνία, δεν δίνει στον αντισυμβαλλόμενο ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό την εξουσία να επιτρέψει σε τρίτους τη μετάδοση ή αναμετάδοση του έργου στο κοινό με ηλεκτρομαγνητικά κύματα ή με υλικούς αγωγούς ή με

οποιονδήποτε άλλο τρόπο, παραλλήλως προς την επιφάνεια της γης ή μέσω δορυφόρων.

3. Η παρουσίαση έργου στο κοινό μέσω δορυφόρου συντελείται αποκλειστικά στο Κράτος-Μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης στο έδαφος του οποίου, κάτω από τον έλεγχο και την ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, τα σήματα που περιέχουν προγράμματα εισάγονται σε μια αδιάκοπη αλυσίδα μετάδοσης προς το δορυφόρο και από εκεί προς το έδαφος. Εάν τα σήματα που περιέχουν προγράμματα έχουν κωδικοποιημένη μορφή, τότε υπάρχει παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου, εφόσον τίθενται στη διάθεση του κοινού από το ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό ή με τη συγκατάθεσή του τα μέσα για την αποκωδικοποίηση του προγράμματος. Σε περίπτωση που η παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου τελείται σε μη κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο δεν παρέχει επίπεδο προστασίας που προβλέπεται δυνάμει του νόμου αυτού, όπως τροποποιείται με τον παρόντα νόμο, ισχύουν τα εξής: i) εάν τα σήματα που περιέχουν προγράμματα εκπέμπονται στο δορυφόρο από σταθμό μετάδοσης προς δορυφόρο που ευρίσκεται σε ένα Κράτος-Μέλος, η πράξη παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου θεωρείται ότι έχει τελεστεί στο εν λόγω Κράτος-Μέλος και τα δικαιώματα μπορούν να ασκηθούν κατά του προσώπου που θέτει σε λειτουργία το σταθμό μετάδοσης προς δορυφόρο, ii) εάν δεν χρησιμοποιείται σταθμός μετάδοσης προς δορυφόρο που ευρίσκεται σε Κράτος-Μέλος, αλλά την πράξη παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου την έχει αναθέσει ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός εγκατεστημένος σε Κράτος-Μέλος, η πράξη θεωρείται ότι έχει τελεστεί στο Κράτος-Μέλος στο οποίο ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός έχει την κύρια εγκατάστασή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τα δικαιώματα μπορούν να ασκηθούν κατά του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού. Ως παρουσίαση στο κοινό μέσω δορυφόρου θεωρείται η πράξη της εισαγωγής, κάτω από τον έλεγχο και με ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, των σημάτων που περιέχουν προγράμματα τα οποία προορίζονται για λήψη από το κοινό σε μια αδιάκοπη αλυσίδα μετάδοσης προς το δορυφόρο και από εκεί προς το έδαφος. Η άδεια για την παρουσίαση έργου στο κοινό μέσω δορυφόρου αποκτάται μόνο με συμφωνία.

4. Η καλωδιακή αναμετάδοση εκπομπών από άλλα Κράτη Μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης στην Ελλάδα γίνεται, όσον αφορά στην πνευματική ιδιοκτησία, σύμφωνα με τον παρόντα και βάσει ατομικών ή συλλογικών συμβάσεων μεταξύ των δημιουργών και των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων. Ως «καλωδιακή αναμετάδοση» θεωρείται η ταυτόχρονη, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές, αναμετάδοση, μέσω συστημάτων καλωδίων ή μικροκυμάτων με σκοπό τη λήψη από το κοινό αρχικής μετάδοσης από άλλο κράτος μέλος, ενσύρματης ή ασύρματης, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων που προορίζονται για λήψη από το κοινό, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ο φορέας παροχής της υπηρεσίας καλωδιακής αναμετάδοσης λαμβάνει τα σήματα που περιέχουν προγράμματα από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για τον σκοπό της αναμετάδοσης.

5. Ως «αναμετάδοση» νοείται κάθε ταυτόχρονη, χωρίς αλλοιώσεις και περικοπές, αναμετάδοση, εκτός της καλωδιακής αναμετάδοσης όπως αυτή ορίζεται στο τελευταίο εδάφιο της παρ. 4, που προορίζεται για τη λήψη από το κοινό της αρχικής μετάδοσης από άλλο κράτος μέλος τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων, τα οποία προορίζονται για λήψη από το κοινό, όπου μία τέτοιου είδους αρχική μετάδοση πραγματοποιείται ενσύρματως ή ασύρματως, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης, αλλά όχι της επιγραμμικής μετάδοσης, υπό τις προϋποθέσεις ότι:

α) η αναμετάδοση πραγματοποιείται από φορέα διαφορετικό από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό που πραγματοποίησε την αρχική μετάδοση ή υπό τον έλεγχο και την ευθύνη του οποίου πραγματοποιήθηκε αυτή η αρχική μετάδοση, ανεξαρτήτως του τρόπου με τον οποίο ο φορέας που πραγματοποιεί την αναμετάδοση λαμβάνει τα σήματα τα οποία περιέχουν προγράμματα από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για τον σκοπό της αναμετάδοσης, και

β) όταν η αναμετάδοση γίνεται μέσω υπηρεσίας πρόσβασης στο διαδίκτυο, όπως αυτή ορίζεται στο σημείο 2 του δεύτερου εδαφίου του άρθρου 2 του Κανονισμού (ΕΕ) 2015/2120 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 25ης Νοεμβρίου

2015 για τη θέσπιση μέτρων σχετικά με την πρόσβαση στο ανοικτό διαδίκτυο και την τροποποίηση της Οδηγίας 2002/22/ΕΚ για την καθολική υπηρεσία και τα δικαιώματα των χρηστών όσον αφορά δίκτυα και υπηρεσίες ηλεκτρονικών επικοινωνιών και του Κανονισμού (ΕΕ) 531/2012 για την περιαγωγή σε δημόσια δίκτυα κινητών επικοινωνιών εντός της Ένωσης (L 310), αυτή διεξάγεται σε ελεγχόμενο περιβάλλον. Ως «ελεγχόμενο περιβάλλον» νοείται το περιβάλλον στο οποίο ένας φορέας εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης παρέχει σε εξουσιοδοτημένους χρήστες ασφαλή αναμετάδοση, η οποία παρέχει επίπεδο ασφαλείας, το οποίο μπορεί να συγκριθεί με περιβάλλον όπου μόνο οι εξουσιοδοτημένοι χρήστες μπορούν να έχουν πρόσβαση στις αναμεταδόσεις και το παρεχόμενο επίπεδο ασφάλειας του περιεχομένου μπορεί να συγκριθεί με το επίπεδο ασφάλειας για το περιεχόμενο που μεταδίδεται μέσω διαχειριζόμενων δικτύων, όπως τα καλωδιακά δίκτυα ή τα δίκτυα κλειστού κυκλώματος βάσει πρωτοκόλλων διαδικτύου, στα οποία το περιεχόμενο που αναμεταδίδεται είναι κρυπτογραφημένο.

6. Οι κατά τις παρ. 4 και 5 πράξεις αναμετάδοσης τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων υπόκεινται σε άδεια από τους δικαιούχους των αντίστοιχων αποκλειστικών δικαιωμάτων ραδιοτηλεοπτικής μετάδοσης και παρουσίασης στο κοινό. Το δικαίωμα των δικαιούχων, που δεν είναι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί, να παρέχουν άδεια ή να αρνούνται την παροχή άδειας αναμετάδοσης μπορεί να ασκείται μόνο μέσω οργανισμών συλλογικής διαχείρισης.

7. Όταν στην περίπτωση του δεύτερου εδαφίου της παρ. 6 ο δικαιούχος δεν έχει αναθέσει τη διαχείριση του δικαιώματος αναμετάδοσης σε οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης που διαχειρίζεται δικαιώματα της ίδιας κατηγορίας θεωρείται ότι έχει το δικαίωμα να παρέχει άδεια ή να αρνείται την παροχή άδειας για αναμετάδοση γι' αυτόν τον δικαιούχο. Στην περίπτωση αυτή, όταν περισσότεροι από ένας οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης διαχειρίζονται δικαιώματα της ίδιας κατηγορίας, ο δικαιούχος είναι ελεύθερος να επιλέξει μεταξύ τους τον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης, τον οποίον εξουσιοδοτεί να διαχειρίζεται το δικαίωμα

αναμετάδοσης. Αν δεν το πράξει, τότε αυτοί θεωρείται ότι έχουν από κοινού το δικαίωμα να παρέχουν ή να αρνούνται την παροχή άδειας για αναμετάδοση. Ο ως άνω δικαιούχος έχει τα ίδια δικαιώματα και τις ίδιες υποχρεώσεις, που απορρέουν από συμφωνία μεταξύ φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης και οργανισμού ή οργανισμών συλλογικής διαχείρισης ενεργούντων σύμφωνα με τα προηγούμενα εδάφια, με τους δικαιούχους, οι οποίοι έχουν αναθέσει τη διαχείριση στον οργανισμό ή τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, και μπορεί να επικαλεσθεί τα δικαιώματα αυτά μέσα σε διάστημα τριών (3) ετών από την ημερομηνία της αναμετάδοσης που περιλαμβάνει το έργο του ή άλλο αντικείμενο προστασίας.

8. Οι παρ. 6 και 7 δεν εφαρμόζονται στα δικαιώματα αναμετάδοσης που ασκούνται από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, όσον αφορά στις δικές του μεταδόσεις, ανεξάρτητα από το εάν τα σχετικά δικαιώματα είναι δικά του ή του έχουν μεταβιβαστεί από άλλους δικαιούχους. Οι ραδιοτηλεοπτικοί οργανισμοί και οι φορείς παροχής υπηρεσιών αναμετάδοσης διεξάγουν διαπραγματεύσεις αναφορικά με την παροχή άδειας αναμετάδοσης με καλή πίστη.

9. Όταν δεν έχει συναφθεί καμία συμφωνία μεταξύ του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης και του φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης ή μεταξύ του φορέα εκμετάλλευσης υπηρεσιών αναμετάδοσης και του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, σχετικά με την παροχή άδειας για την αναμετάδοση ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής κατά τις παρ. 4 και 5, οποιοδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη έχει τη δυνατότητα να ζητεί τη συνδρομή ενός ή περισσότερων μεσολαβητών που επιλέγει από πίνακα ανεξάρτητων και αμερόληπτων μεσολαβητών, τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας (ΟΠΙ) κάθε δύο (2) έτη. Ο ΟΠΙ μπορεί να ζητά τη γνώμη των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης και των επιχειρήσεων εκμετάλλευσης καλωδιακών δικτύων για την κατάρτιση του ως άνω πίνακα. Οι μεσολαβητές βοηθούν στις διαπραγματεύσεις και δύνανται να υποβάλλουν προτάσεις προς τα μέρη. Θεωρείται ότι όλα τα μέρη αποδέχονται την πρόταση του προηγούμενου εδαφίου, εάν κανένα από αυτά δεν προβάλλει αντιρρήσεις μέσα σε προθεσμία τριών (3) μηνών από την κοινοποίηση της πρότασης.».

Άρθρο 4

Μετάδοση σημάτων-φορέων προγραμμάτων μέσω απευθείας διαβίβασης από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς - Προσθήκη άρθρου 3Α στον ν. 2121/1993

(παρ. 4 άρθρου 2 και παρ. 1 άρθρου 8 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)

Μετά από το άρθρο 3 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί ~~ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών~~, προστίθεται άρθρο 3Α ως εξής:

το
των ηερωνδαιού δικαιώματος

«Άρθρο 3Α

Μετάδοση σημάτων-φορέων προγραμμάτων μέσω απευθείας διαβίβασης από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς

1. Ως «απευθείας διαβίβαση» νοείται η τεχνική διαδικασία μέσω της οποίας ένας ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός μεταδίδει τα σήματα – φορείς προγραμμάτων του σε έναν οργανισμό διαφορετικό από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, με τέτοιο τρόπο, ώστε το κοινό να μην έχει πρόσβαση στα σήματα – φορείς προγραμμάτων κατά τη διάρκεια αυτής της μετάδοσης.
2. Όταν ένας ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός μεταδίδει μέσω απευθείας διαβίβασης τα σήματα που περιέχουν προγράμμάτα του σε διανομέα σήματος, χωρίς ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός να μεταδίδει ο ίδιος ταυτόχρονα αυτά τα σήματα απευθείας στο κοινό και ο διανομέας σήματος μεταδίδει τα εν λόγω σήματα στο κοινό, ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός και ο διανομέας σήματος θεωρείται ότι συμμετέχουν σε μια ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό για την οποία λαμβάνουν άδεια από τους δικαιούχους.
3. Αν ο διανομέας σήματος παρέχει στον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό μόνο τεχνικά μέσα, για να εξασφαλίσει ή να βελτιώσει τη λήψη της ραδιοτηλεοπτικής εκπομπής, δεν θεωρείται ότι συμμετέχει στην κατά την παρ. 2 ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό.
4. Η συμμετοχή ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού και διανομέα σήματος στην κατά την παρ. 2 ενιαία πράξη παρουσίασης στο κοινό δεν συνεπάγεται την εις ολόκληρον ευθύνη του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού

και του διανομέα σημάτων για την πράξη παρουσίασης στο κοινό.».

Άρθρο 5

Παρεπόμενες επιγραμμικές υπηρεσίες - Αρχή της χώρας προέλευσης – Προσθήκη άρθρου 3B στον ν.

2121/1993

(παρ. 1 άρθρου 2 και παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 3 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789)

Μετά από το άρθρο 3Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί ~~φαιών από ραδιοτηλεοπτικούς οργανισμούς~~ που προστίθεται με το άρθρο 4 του παρόντος, προστίθεται άρθρο 3B ως εξής:

το μεταδόσης δημάτων - φαιών προφαφάτων μέσω απευθείας διαβίβασης από ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού,

«Άρθρο 3B

Παρεπόμενες επιγραμμικές υπηρεσίες - Αρχή της χώρας προέλευσης

1. Ως «παρεπόμενη επιγραμμική υπηρεσία» νοείται η επιγραμμική υπηρεσία που συνίσταται στην παροχή στο κοινό, από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό ή υπό τον έλεγχο και την ευθύνη αυτού, ραδιοτηλεοπτικών προγραμμάτων ταυτόχρονα με ή για ένα καθορισμένο χρονικό διάστημα μετά από τη μετάδοσή τους από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό, καθώς και κάθε υλικού το οποίο είναι παρεπόμενο της εν λόγω μετάδοσης. Η έννοια της «παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας» συμπεριλαμβάνει και την υπηρεσία εκείνη, η οποία, μολονότι έχει σαφή σχέση εξάρτησης με τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση, είναι προσβάσιμη από τους χρήστες χωριστά από την υπηρεσία ραδιοτηλεοπτικών μεταδόσεων, χωρίς την προϋπόθεση να πρέπει ο χρήστης να αποκτήσει πρόσβαση στη ραδιοτηλεοπτική υπηρεσία, για παράδειγμα μέσω συνδρομής.
2. Οι πράξεις της παρουσίασης στο κοινό και της διάθεσης στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, κατά τρόπο ώστε τα μέλη του κοινού να έχουν τη δυνατότητα πρόσβασης σε αυτά σε τόπο και χρόνο που επιλέγει ο καθένας ατομικά, οι οποίες πραγματοποιούνται όταν παρέχονται στο κοινό α) ραδιοφωνικά προγράμματα και β) τηλεοπτικά προγράμματα, τα οποία είναι: i) ειδησεογραφία και προγράμματα επικαιρότητας, ή ii) πλήρως χρηματοδοτούμενες, από ίδιους πόρους παραγωγές του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού, σε μια

παρεπόμενη επιγραμμική υπηρεσία από ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό ή υπό τον έλεγχο και την ευθύνη του, καθώς και οι πράξεις αναπαραγωγής τέτοιων έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που είναι αναγκαίες για την παροχή αυτής της επιγραμμικής υπηρεσίας, την πρόσβαση σ' αυτήν ή τη χρήση της για τα ίδια προγράμματα, θεωρείται, για τους σκοπούς της άσκησης των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που αφορούν στις πράξεις αυτές, ότι πραγματοποιούνται αποκλειστικά στο Κράτος Μέλος στο οποίο ο ραδιοτηλεοπτικός οργανισμός έχει την κύρια εγκατάστασή του. Στις πλήρως χρηματοδοτούμενες από ίδιους πόρους παραγωγές του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού συμπεριλαμβάνονται οι περιπτώσεις κατά τις οποίες τα κονδύλια για τη χρηματοδότηση που χρησιμοποιούνται από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό για τις παραγωγές του προέρχονται από δημόσιους πόρους, εξαιρουμένων των παραγωγών που ανατίθενται από τον ραδιοτηλεοπτικό οργανισμό σε παραγωγούς που είναι ανεξάρτητοι από τον ως άνω οργανισμό και των συμπαραγωγών. Η περ. β) του πρώτου εδαφίου δεν εφαρμόζεται στις μεταδόσεις αθλητικών γεγονότων, καθώς και έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας που περιλαμβάνονται σε αυτές.

3. Κατά τον καθορισμό του ποσού της αμοιβής που καταβάλλεται για τα δικαιώματα επί των οποίων εφαρμόζεται η αρχή της χώρας προέλευσης, όπως ορίζεται στην παρ. 2, τα μέρη λαμβάνουν υπόψη όλες τις πτυχές της παρεπόμενης επιγραμμικής υπηρεσίας, όπως τα χαρακτηριστικά της υπηρεσίας, συμπεριλαμβανομένης της διάρκειας της επιγραμμικής διαθεσιμότητας των προγραμμάτων που παρέχονται στην υπηρεσία αυτή, το κοινό και τον αριθμό συνδρομητών, καθώς και τις γλωσσικές αποδόσεις στις οποίες παρέχεται η υπηρεσία. Το πρώτο εδάφιο δεν αποκλείει τον υπολογισμό του ποσού των καταβολών με βάση τα έσοδα του ραδιοτηλεοπτικού οργανισμού.

4. Η αρχή της χώρας προέλευσης, που προβλέπεται στην παρ. 2, δεν θίγει τη συμβατική ελευθερία των δικαιούχων, καθώς και των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών, να συμφωνούν τον περιορισμό της εκμετάλλευσης των δικαιωμάτων της παρ. 2 του παρόντος και του άρθρου 81 του ν. 3057/2002 (Α' 239).

ΜΕΡΟΣ Β΄

ΚΑΘΟΡΙΣΜΟΣ ΚΑΝΟΝΩΝ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗ ΔΙΑΤΗΡΗΣΗ ΥΨΗΛΟΥ ΕΠΙΠΕΔΟΥ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΥΓΓΕΝΙΚΩΝ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΩΝ ΣΤΗΝ ΨΗΦΙΑΚΗ ΕΝΙΑΙΑ ΑΓΟΡΑ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν. 2121/1993 ΚΑΙ Ν. 4481/2017 - ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ (ΕΕ) 2019/790

Άρθρο 6

Σκοπός

Σκοπός του Μέρους Β΄ είναι η προσαρμογή και η συμπλήρωση του υφιστάμενου θεσμικού πλαισίου για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, με σκοπό τη διατήρηση υψηλού επιπέδου προστασίας των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων.

Άρθρο 7

Αντικείμενο

(άρθρο 1 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Αντικείμενο του Μέρους Β΄ είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ (L 130). Ειδικότερα με το Μέρος Β΄ προβλέπονται κανόνες για την προσαρμογή ορισμένων εξαιρέσεων και περιορισμών επί των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων σε ψηφιακά και διασυνοριακά περιβάλλοντα, καθώς και μέτρα για τη διευκόλυνση ορισμένων πρακτικών χορήγησης αδειών, ιδίως όσον αφορά στη διάδοση έργων μη διαθέσιμων στο εμπόριο και άλλων αντικειμένων προστασίας και στην επιγραμμική διαθεσιμότητα οπτικοακουστικών έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία για τη διασφάλιση ευρύτερης πρόσβασης στο περιεχόμενο.

Προκειμένου να επιτευχθεί η εύρυθμη και δίκαιη λειτουργία της αγοράς για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας, θεσπίζονται κανόνες σχετικά με τα δικαιώματα επί εκδόσεων, με τη χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών, οι οποίοι αποθηκεύουν και παρέχουν πρόσβαση σε περιεχόμενο που αναφορτώνεται από τους χρήστες, με τη διαφάνεια των συμβάσεων των δημιουργών και των ερμηνευτών, με την αμοιβή των δημιουργών και των ερμηνευτών, καθώς και ένας μηχανισμός για την ανάκληση των δικαιωμάτων, τα οποία οι δημιουργοί και οι ερμηνευτές έχουν μεταβιβάσει κατ' αποκλειστικότητα.

Άρθρο 8

Ορισμοί της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων, του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς - Εξαίρεση της αναπαραγωγής έργων με σκοπό την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και αποκλεισμός αντίθετων συμβατικών ρυθμίσεων – Προσθήκη άρθρου 21Α στον ν. 2121/1993 (παρ. 1, 2 και 3 άρθρου 2, άρθρο 3 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 21 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί αναπαραγωγής για διδασκαλία, προστίθεται άρθρο 21Α ως εξής:

«Άρθρο 21Α

Ορισμοί της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων, του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς - Εξαίρεση της αναπαραγωγής έργων με σκοπό την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και αποκλεισμός αντίθετων συμβατικών ρυθμίσεων

1. Για την εφαρμογή του παρόντος άρθρου ισχύουν οι εξής ορισμοί:

α) Ως «εξόρυξη κειμένων και δεδομένων» νοείται κάθε αυτοματοποιημένη αναλυτική τεχνική που αποσκοπεί στην ανάλυση κειμένων και δεδομένων σε ψηφιακή μορφή με στόχο την παραγωγή πληροφοριών, όπως προτύπων, τάσεων και συσχετισμών.

β) Ως «ερευνητικός οργανισμός» νοείται το πανεπιστήμιο, συμπεριλαμβανομένων των βιβλιοθηκών του, το ερευνητικό ίδρυμα ή κάθε άλλη οντότητα με πρωταρχικό στόχο τη διεξαγωγή επιστημονικής έρευνας ή την εκτέλεση εκπαιδευτικών δραστηριοτήτων που περιλαμβάνουν, επίσης, τη διεξαγωγή επιστημονικής έρευνας: βα) σε μη κερδοσκοπική βάση ή μέσω της εκ νέου επένδυσης όλων των κερδών του στην επιστημονική του έρευνα ή ββ) στο πλαίσιο αποστολής δημοσίου συμφέροντος, κατά τρόπο ώστε μια επιχείρηση που ασκεί αποφασιστική επιρροή σε έναν τέτοιο οργανισμό να μην μπορεί να επωφεληθεί κατά προτεραιότητα ως προς την πρόσβαση στα αποτελέσματα αυτής της επιστημονικής έρευνας.

γ) Ως «ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς» νοείται προσιτή στο κοινό βιβλιοθήκη ή μουσείο, αρχείο ή ίδρυμα κινηματογραφικής ή ακουστικής κληρονομιάς.

2. Επιτρέπεται η αναπαραγωγή έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας με σκοπό τη διεξαγωγή εξόρυξης κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας που πραγματοποιείται από ερευνητικούς οργανισμούς και ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς. Η εξόρυξη κειμένων και δεδομένων επιτρέπεται σε υλικό στο οποίο οι ερευνητικοί οργανισμοί και τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς έχουν νόμιμη πρόσβαση.

3. Αντίγραφα έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που δημιουργούνται σύμφωνα με την παρ. 2 αποθηκεύονται με την ευθύνη του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς με κατάλληλο επίπεδο ασφάλειας και μπορούν να φυλάσσονται για σκοπούς επιστημονικής έρευνας, συμπεριλαμβανομένης της επαλήθευσης των αποτελεσμάτων της έρευνας.

4. Οι δικαιούχοι επιτρέπεται να εφαρμόζουν μέτρα με σκοπό την εξασφάλιση της ασφάλειας και της ακεραιότητας των δικτύων και των βάσεων δεδομένων, όπου φιλοξενούνται τα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας. Τα εν λόγω μέτρα πρέπει να είναι αναλογικά και να μην υπερβαίνουν το μέτρο που είναι αναγκαίο για την επίτευξη του στόχου αυτού.

5. Οι δικαιούχοι, οι ερευνητικοί οργανισμοί και τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς καθορίζουν κοινά αποδεκτές βέλτιστες πρακτικές σχετικά με την εφαρμογή της υποχρέωσης και των μέτρων που

αναφέρονται στις παρ. 3 και 4 αντίστοιχα. Οι πρακτικές του πρώτου εδαφίου κοινοποιούνται αμελλητί στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας και αναρτώνται στην ιστοσελίδα του.

6. Κάθε συμβατική ρύθμιση αντίθετη προς την εξαίρεση που προβλέπεται στο παρόν είναι άκυρη.».

Άρθρο 9

**Εξαίρεση της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων από την αναπαραγωγή και εξαγωγή νομίμως προσβάσιμων έργων και άλλου υλικού - Προσθήκη άρθρου 21B στον ν. 2121/1993
(άρθρο 4 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)**

Μετά από το άρθρο 21A του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των ορισμών της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων, του ερευνητικού οργανισμού και του ιδρύματος πολιτιστικής κληρονομιάς, της εξαίρεσης της αναπαραγωγής έργων με σκοπό την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και του αποκλεισμού αντίθετων συμβατικών ρυθμίσεων, που προστίθεται με το άρθρο 8 του παρόντος, προστίθεται άρθρο 21B ως εξής:

«Άρθρο 21B

Εξαίρεση της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων από την αναπαραγωγή και εξαγωγή νομίμως προσβάσιμων έργων και άλλου υλικού

1. Επιτρέπεται η αναπαραγωγή και η εξαγωγή έργων και άλλου υλικού στα οποία η πρόσβαση είναι νόμιμη με σκοπό τη διεξαγωγή εξόρυξης κειμένων και δεδομένων με την προϋπόθεση ότι η ως άνω χρήση δεν έχει ρητά περιοριστεί από τον δημιουργό ή άλλο δικαιούχο με κατάλληλο τρόπο, όπως με μηχαναναγνώσιμα μέσα για την περίπτωση περιεχομένου που έχει καταστεί διαθέσιμο στο κοινό επιγραμματικά.
2. Αναπαραγωγές και εξαγωγές που πραγματοποιούνται σύμφωνα με την παρ. 1 μπορεί να διατηρούνται για όσο διάστημα είναι αναγκαίο για τους σκοπούς της εξόρυξης κειμένων και δεδομένων.».

Άρθρο 10

Χρήση έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας σε ψηφιακές διδακτικές δραστηριότητες – Τροποποίηση άρθρου 21 ν. 2121/1993 (άρθρο 5 και παρ. 1 άρθρου 7 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 21 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της αναπαραγωγής για διδασκαλία, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) τροποποιείται ο τίτλος του άρθρου, β) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «η αναπαραγωγή άρθρων» αντικαθίστανται από τις λέξεις «η έντυπη αναπαραγωγή άρθρων», οι λέξεις «από τον επιδιωκόμενο σκοπό,» αντικαθίστανται από τις λέξεις «από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό,» , γ) στο δεύτερο εδάφιο οι λέξεις «εφόσον τα ονόματα αυτά εμφανίζονται στην πηγή» αντικαθίστανται από τις λέξεις «εκτός εάν αυτό είναι αδύνατο», δ) η μόνη παράγραφος αριθμείται ως παρ. 1, ε) προστίθενται παρ. 2, 3, 4, 5 και 6 και το άρθρο 21 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 21

Χρήση για διδασκαλία

1. Επιτρέπεται χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή η έντυπη αναπαραγωγή άρθρων νομίμως δημοσιευμένων σε εφημερίδα ή σε περιοδικό, σύντομων αποσπασμάτων έργου ή τμημάτων σύντομου έργου ή έργου των εικαστικών τεχνών νομίμως δημοσιευμένου, εφόσον γίνεται αποκλειστικά για τη διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικό ίδρυμα, στο μέτρο που δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, είναι σύμφωνη με τα χρηστά ήθη και δεν εμποδίζει την κανονική εκμετάλλευση. Η αναπαραγωγή πρέπει να συνοδεύεται από την ένδειξη της πηγής και των ονομάτων του δημιουργού και του εκδότη, εκτός εάν αυτό είναι αδύνατο.

2. Επιτρέπονται χωρίς την άδεια του δημιουργού η αναπαραγωγή, η παρουσίαση στο κοινό και η κατ' αίτηση διάθεση στο κοινό, για την ψηφιακή χρήση έργων χάριν μόνο παραδείγματος κατά τη διδασκαλία ή τις εξετάσεις σε εκπαιδευτικό ίδρυμα, στον βαθμό που δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, εφόσον η εν λόγω χρήση:

α) πραγματοποιείται υπό την ευθύνη εκπαιδευτικού ιδρύματος, στις εγκαταστάσεις του ή σε άλλους χώρους

ή μέσω ασφαλούς ηλεκτρονικού περιβάλλοντος στο οποίο έχουν πρόσβαση μόνο οι μαθητές ή οι φοιτητές και το εκπαιδευτικό προσωπικό του εκπαιδευτικού ιδρύματος, β) δεν υπερβαίνει το πέντε τοις εκατό (5%) της συνολικής έκτασης του έργου ή ένα άρθρο νομίμως δημοσιευμένο σε εφημερίδα ή περιοδικό ή ένα ποίημα ή ένα έργο των εικαστικών τεχνών, συμπεριλαμβανομένων των φωτογραφικών έργων και γ) συνοδεύεται από αναφορά της πηγής, συμπεριλαμβανομένου του ονόματος του δημιουργού και του εκδότη, εκτός εάν διαπιστωθεί ότι αυτό είναι αδύνατο.

† δεν υπερβαίνει

3. Η παρ. 2 δεν εφαρμόζεται στον βαθμό που είναι εύκολα διαθέσιμες στην αγορά κατάλληλες άδειες, οι οποίες επιτρέπουν τις πράξεις της παρ. 2 και ανταποκρίνονται στις ανάγκες και τις ιδιαιτερότητες των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων. Στην περίπτωση αυτή οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα, προκειμένου να διασφαλίσουν τη διαθεσιμότητα, την ενημέρωση και την εύκολη πρόσβαση των εκπαιδευτικών ιδρυμάτων σε κατάλληλες άδειες με ανάρτηση αυτών στον ιστότοπό τους και γνωστοποίησή τους στον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας προς σχετική ενημέρωση του δικού του ιστότοπου.

4. Η χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας χάριν μόνο παραδείγματος κατά τη διδασκαλία μέσω ασφαλούς ηλεκτρονικού περιβάλλοντος θεωρείται ότι πραγματοποιείται αποκλειστικά στο κράτος μέλος εγκατάστασης του εκπαιδευτικού ιδρύματος, εφόσον λαμβάνει χώρα σύμφωνα με την παρ. 2.

5. Για τη χρήση έργων στο πλαίσιο της παρ. 2 οφείλεται από τους χρήστες η καταβολή εύλογης αμοιβής στους δημιουργούς και εκδότες των έργων, η οποία είναι ανάλογη με την έκταση της χρήσης που πραγματοποιείται στο πλαίσιο της εξαίρεσης και την αξία των έργων που αναπαράγονται. Η αμοιβή εισπράττεται υποχρεωτικά από Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης που εκπροσωπεί την ενδιαφερόμενη κατηγορία δικαιούχων.

6. Κάθε συμβατική ρύθμιση αντίθετη προς τις παρ. 2, 3, 4 και 5 είναι άκυρη.»

Άρθρο 11

Διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς – Προσθήκη
άρθρου 22Α στον ν. 2121/1993
(άρθρο 6 και παρ. 1 άρθρου 7 της Οδηγίας (ΕΕ)
2019/790)

Μετά από το άρθρο 22 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί βιβλιοθηκών και αρχείων, προστίθεται άρθρο 22Α, ως εξής:

«Άρθρο 22Α

Διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς

1. Επιτρέπεται στα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς της περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 21Α, καθώς και σε τρίτα μέρη, που ενεργούν για λογαριασμό τους και υπό την ευθύνη τους, η δημιουργία αντιγράφων έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, που βρίσκονται μόνιμα στις συλλογές των ιδρυμάτων αυτών, σε οποιαδήποτε μορφή ή μέσο αποκλειστικά για τους σκοπούς της διατήρησης των εν λόγω έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας και στον βαθμό που απαιτείται για την εν λόγω διατήρηση.
2. Κάθε συμβατική ρύθμιση αντίθετη προς την εξαίρεση που προβλέπεται στην παρ. 1 είναι άκυρη.»

Άρθρο 12

Έννομη προστασία των δικαιούχων σχετικά με τους περιορισμούς-εξαιρέσεις για διδασκαλία, εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας και διατήρησης της πολιτιστικής κληρονομιάς
– Τροποποίηση παρ. 5 άρθρου 66Α ν. 2121/1993
(παρ. 2 άρθρου 7 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο πρώτο εδάφιο της παρ. 5 του άρθρου 66Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί τεχνολογικών μέτρων, πριν από τις λέξεις «την αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 22), προστίθενται οι λέξεις «την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας (άρθρο 21Α), την εξαίρεση όσον αφορά στην εξόρυξη κειμένων και δεδομένων (άρθρο 21Β),», μετά από τις λέξεις «την αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 22),» προστίθενται οι λέξεις «τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς (άρθρο 22Α),», στο τέταρτο εδάφιο πριν από τις λέξεις «Εφετείο Αθηνών» προστίθεται η λέξη «Μονομελές», γίνονται

γλωσσικές και νομοτεχνικές διορθώσεις, και η παρ. 5 διαμορφώνεται ως εξής:

«5. Για τους περιορισμούς (εξαιρέσεις) που προβλέπονται στο τέταρτο κεφάλαιο, και αφορούν στη φωτοτυπική αναπαραγωγή για ιδιωτική χρήση (άρθρο 18), την αναπαραγωγή για διδασκαλία (άρθρο 21), την εξόρυξη κειμένων και δεδομένων για σκοπούς επιστημονικής έρευνας (άρθρο 21Α), την εξαίρεση όσον αφορά στην εξόρυξη κειμένων και δεδομένων (άρθρο 21Β), την αναπαραγωγή από βιβλιοθήκες και αρχεία (άρθρο 22), τη διατήρηση της πολιτιστικής κληρονομιάς (άρθρο 22Α), την αναπαραγωγή για σκοπούς δικαστικούς ή διοικητικούς (άρθρο 24), καθώς και την αναπαραγωγή προς όφελος προσώπων με αναπηρίες (άρθρο 28 Α), η έννομη προστασία που προβλέπεται στην παρ. 2 του παρόντος δεν θίγει την υποχρέωση των δικαιούχων να παρέχουν στους επωφελούμενους από τις ανωτέρω εξαιρέσεις τα μέσα, προκειμένου αυτοί να επωφεληθούν από τις εν λόγω εξαιρέσεις στον αναγκαίο βαθμό, εφόσον έχουν εκ του νόμου πρόσβαση στο προστατευόμενο έργο ή αντικείμενο. Εάν οι δικαιούχοι δεν λάβουν εκούσια μέτρα, στα οποία συμπεριλαμβάνονται και οι συμφωνίες μεταξύ δικαιούχων και τρίτων που επωφελούνται από τις εξαιρέσεις, τόσο οι δικαιούχοι όσο και οι τρίτοι που επωφελούνται από τις παραπάνω εξαιρέσεις ζητούν τη συνδρομή ενός ή περισσότερων μεσολαβητών που επιλέγονται από πίνακα μεσολαβητών τον οποίο καταρτίζει ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας. Οι μεσολαβητές υποβάλλουν προτάσεις προς τα ενδιαφερόμενα μέρη. Θεωρείται ότι όλα τα μέρη αποδέχονται την πρόταση αυτή, εάν κανένα από αυτά δεν προβάλλει αντίρρηση μέσα σε προθεσμία ενός μηνός από την κοινοποίηση της πρότασης. Στην αντίθετη περίπτωση η διαφορά επιλύεται από το Μονομελές Εφετείο Αθηνών, το οποίο δικάζει σε πρώτο και τελευταίο βαθμό. Οι ρυθμίσεις αυτές δεν εφαρμόζονται σε έργα ή άλλα προστατευόμενα αντικείμενα που διατίθενται στο κοινό βάσει όρων που έχουν συμφωνηθεί συμβατικά, κατά τρόπο ώστε το κοινό να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν θέλει (άρθρο 6 παρ. 4 Οδηγίας 2001/29).».

Άρθρο 13

Χρήση έργων και άλλων αντικείμενων προστασίας μη
διαθέσιμων στο εμπόριο, διασυνοριακές χρήσεις από
ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, μέτρα
δημοσιότητας και διάλογος με τα ενδιαφερόμενα μέρη
– Προσθήκη άρθρου 27B στον ν. 2121/1993
(άρθρα 8 έως 11 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 27Α του ν. 2121/1993 (Α'25), περί
ορισμένων χρήσεων ορφανών έργων, προστίθεται
άρθρο 27B, ως εξής:

«Άρθρο 27B

Χρήση έργων και άλλων αντικείμενων προστασίας μη
διαθέσιμων στο εμπόριο, διασυνοριακές χρήσεις από
ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, μέτρα
δημοσιότητας και διάλογος με τα ενδιαφερόμενα μέρη

1. Ένα έργο ή άλλο αντικείμενο προστασίας θεωρείται μη διαθέσιμο στο εμπόριο, όταν μπορεί κατά τεκμήριο να συναχθεί, με βάση την αρχή της καλής πίστης, ότι το έργο ή άλλο αντικείμενο προστασίας δεν διατίθεται στο κοινό μέσω των συνηθισμένων εμπορικών διαύλων, αφού έχει καταβληθεί εύλογη προσπάθεια να προσδιορισθεί εάν αυτό είναι διαθέσιμο στο κοινό και εφόσον έχουν παρέλθει δέκα (10) τουλάχιστον έτη που υπολογίζονται από την 1η Ιανουαρίου του έτους που έπεται της δημοσίευσής του.
2. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης μπορούν, με βάση τις συμβάσεις ανάθεσης διαχείρισης από δικαιούχους, να συνάπτουν συμφωνίες παραχώρησης μη αποκλειστικών αδειών για μη εμπορικούς σκοπούς με ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς της περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 21Α, με σκοπό την αναπαραγωγή, διανομή, παρουσίαση στο κοινό ή τη διάθεση στο κοινό μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικείμενων προστασίας που βρίσκονται μόνιμα στη συλλογή των εν λόγω ιδρυμάτων, ανεξάρτητα από το αν όλοι οι δικαιούχοι που καλύπτονται από τις παραπάνω άδειες τους έχουν εξουσιοδοτήσει σχετικώς, εφόσον πληρούνται οι εξής προϋποθέσεις: α) ο εκάστοτε οργανισμός συλλογικής διαχείρισης είναι, βάσει των αναθέσεων σ' αυτόν, επαρκώς αντιπροσωπευτικός των δημιουργών στο σχετικό είδος έργων ή άλλων αντικείμενων προστασίας, καθώς και των δικαιωμάτων,

τα οποία υπόκεινται στην άδεια που κάθε φορά παραχωρεί και β) εξασφαλίζεται ίση μεταχείριση σε όλους τους δημιουργούς σε σχέση με τους όρους της εκάστοτε άδειας. Σε κάθε περίπτωση, η αντιπροσωπευτικότητα του οργανισμού από τον οποίο ζητείται άδεια, κατά την έννοια της παρούσας, κρίνεται με βάση το κράτος, όπου είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς στο οποίο αυτή αφορά.

3. Επιτρέπεται χωρίς άδεια και χωρίς αμοιβή η εκ μέρους ιδρυμάτων πολιτιστικής κληρονομιάς αναπαραγωγή, διανομή, παρουσίαση και διάθεση στο κοινό, αποκλειστικά για μη εμπορικούς σκοπούς, μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που βρίσκονται μόνιμα στις συλλογές τους, εφόσον: α) γίνεται μνεία του ονόματος του δημιουργού ή οποιουδήποτε άλλου δικαιούχου που μπορεί να ταυτοποιηθεί, εκτός εάν διαπιστωθεί ότι αυτό είναι αδύνατο και β) τα εν λόγω έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας διατίθενται σε μη εμπορικούς ιστοτόπους.

4. Η εξαίρεση της παρ. 3 εφαρμόζεται μόνο για τα είδη έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας για τα οποία κανείς οργανισμός συλλογικής διαχείρισης, από εκείνους που είναι εγκατεστημένοι και λειτουργούν νομίμως στην ελληνική επικράτεια, δεν πληροί τις προϋποθέσεις της περ. α) της παρ. 2.

5. Οι δημιουργοί μπορούν ανά πάσα στιγμή να δηλώσουν στον οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς ότι επιθυμούν τον αποκλεισμό των έργων τους ή άλλων αντικειμένων προστασίας από τη διαδικασία χορήγησης αδειών της παρ. 2 ή από την εφαρμογή της εξαίρεσης της παρ. 3, είτε γενικά είτε σε ειδικές περιπτώσεις, συμπεριλαμβανομένων και των περιπτώσεων που η δήλωσή τους υποβάλλεται μετά το χρονικό σημείο χορήγησης της σχετικής άδειας ή έναρξης της επιτρεπόμενης χρήσης. Για τις περιπτώσεις του πρώτου εδαφίου εφαρμόζεται η παρ. 4 του άρθρου 7 του ν. 4481/2017 (Α' 248).

6. Το παρόν δεν εφαρμόζεται σε σύνολα μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας εάν, βάσει της εύλογης προσπάθειας της παρ. 1, υπάρχουν στοιχεία ότι τα εν λόγω σύνολα αποτελούνται κυρίως από:

α) έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, εκτός από κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα, που δημοσιεύθηκαν για πρώτη φορά ή για τα οποία, ελλείψει δημοσίευσης, η πρώτη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση πραγματοποιήθηκε σε τρίτη χώρα, ή

β) κινηματογραφικά ή οπτικοακουστικά έργα, οι παραγωγοί των οποίων έχουν την έδρα ή τη συνήθη διαμονή τους σε τρίτη χώρα, ή

γ) έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας υπηκόων τρίτης χώρας, αν δεν κατέστη δυνατό, μετά από εύλογη προσπάθεια, να προσδιοριστεί κράτος μέλος ή τρίτη χώρα, σύμφωνα με τις περ. α) και β).

Κατά παρέκκλιση της περ. α), το παρόν άρθρο εφαρμόζεται όταν ο οργανισμός συλλογικής διαχείρισης είναι επαρκώς αντιπροσωπευτικός, κατά την έννοια της περ. α) της παρ. 2, των δικαιούχων της εν λόγω τρίτης χώρας.

7. Η άδεια που χορηγήθηκε σύμφωνα με την παρ. 2, μπορεί να επιτρέπει τη χρήση μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς σε οποιοδήποτε κράτος μέλος. Οι χρήσεις έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας που επιτρέπονται δυνάμει της εξαίρεσης της παρ. 3 θεωρείται ότι πραγματοποιούνται αποκλειστικά στο κράτος μέλος, όπου είναι εγκατεστημένο το ίδρυμα πολιτιστικής κληρονομιάς που πραγματοποιεί την εν λόγω χρήση.

8. Οι πληροφορίες από ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς, οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ή σχετικές δημόσιες αρχές για τους σκοπούς του προσδιορισμού των μη διαθέσιμων στο εμπόριο έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, που καλύπτονται από άδεια, η οποία χορηγήθηκε σύμφωνα με την παρ. 2, ή χρησιμοποιούνται δυνάμει της εξαίρεσης της παρ. 3, οι πληροφορίες σχετικά με τις επιλογές που τίθενται στη διάθεση των δικαιούχων, σύμφωνα με την παρ. 5, καθώς και οι πληροφορίες σχετικά με τα συμβαλλόμενα μέρη της άδειας, τα καλυπτόμενα εδάφη και τις χρήσεις, καθίστανται μόνιμα διαθέσιμες μέσω της δημόσιας ενιαίας διαδικτυακής πύλης του Γραφείου Διανοητικής Ιδιοκτησίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για έξι (6) τουλάχιστον μήνες, πριν πραγματοποιηθεί η αναπαραγωγή, η διανομή, η παρουσίαση ή η διάθεση στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, σύμφωνα με την άδεια της παρ. 2 ή δυνάμει της

εξαίρεσης της παρ. 3. Οι εγγεγραμμένοι χρήστες της ως άνω πύλης που αναρτούν τις σχετικές πληροφορίες σε αυτήν φέρουν την ευθύνη για την ακρίβειά τους.

9. Για την εφαρμογή των παρ. 1 και 2, ο Οργανισμός Πνευματικής Ιδιοκτησίας πραγματοποιεί διαβουλεύσεις με τους δημιουργούς ή άλλους δικαιούχους, τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και τα ιδρύματα πολιτιστικής κληρονομιάς σε κάθε τομέα και ενθαρρύνει τον τακτικό διάλογο μεταξύ των αντιπροσωπευτικών οργανώσεων χρηστών και δημιουργών, συμπεριλαμβανομένων των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, καθώς και οποιωνδήποτε άλλων οργανώσεων των ενδιαφερόμενων μερών, ειδικά για κάθε τομέα, με στόχο την ενίσχυση της καταλληλότητας και της χρηστικότητας των μηχανισμών χορήγησης αδειών που θεσπίζονται στην παρ. 2, καθώς και της αποτελεσματικότητας των μέτρων που λαμβάνονται για τη διασφάλιση της προστασίας των δημιουργών, των οποίων τα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας είναι μη διαθέσιμα στο εμπόριο.».

Άρθρο 14

Χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ και λήψη από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατάλληλων μέτρων δημοσιότητας για την ενημέρωση των δικαιούχων σχετικά με την παροχή αδειών με διευρυμένη ισχύ – Προσθήκη άρθρου 7Α στον ν.

4481/2017

(παρ. 1 έως 5 άρθρου 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 7 του ν. 4481/2017 (Α' 100), περί των τεκμηρίων υπέρ των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, προστίθεται άρθρο 7Α, ως εξής:

«Άρθρο 7Α

Χορήγηση συλλογικών αδειών με διευρυμένη ισχύ

1. Αναφορικά με χρήσεις έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, εξαιρουμένων των οπτικοακουστικών έργων, εντός της ελληνικής επικράτειας οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και οι οργανισμοί συλλογικής

προστασίας μπορούν εναλλακτικώς, με δήλωσή τους προς τον χρήστη, να εκπροσωπούν και δικαιούχους που δεν τους έχουν εξουσιοδοτήσει προς τούτο. Η κατά το παρόν άρθρο εκπροσώπηση ισχύει, εφόσον συντρέχουν σωρευτικώς οι ακόλουθες προϋποθέσεις:

α) Ο δηλών οργανισμός είναι, βάσει των αναθέσεων σε αυτόν, επαρκώς αντιπροσωπευτικός των δικαιούχων στο σχετικό είδος έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας στην Ελλάδα,

β) διασφαλίζονται τα συμφέροντα των δικαιούχων, όπως αυτά προβλέπονται στον νόμο, και ιδίως η ίση μεταχείριση όλων των δικαιούχων, μεταξύ άλλων σε σχέση με τους όρους της άδειας και η δυνατότητά τους να διαθέτουν ή όχι σε διαφορετικούς οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης ολόκληρη ή εν μέρει τη διαχείριση ορισμένων εξουσιών ή ορισμένων έργων τους ή αντικειμένων προστασίας τους,

γ) ως εκ της φύσεως των σκοπούμενων χρήσεων, έργων ή αντικειμένων προστασίας, η απόκτηση της άδειας από δικαιούχους σε μεμονωμένη βάση είναι επαχθής και μη πρακτική, ήτοι δεν θα μπορούσε να καλύπτει όλους τους εμπλεκόμενους δικαιούχους,

δ) τηρήθηκαν οι διατυπώσεις των περ. κ), κα) και κβ) της παρ. 1 του άρθρου 28.

2. Όταν περισσότεροι οργανισμοί πληρούν τις παραπάνω προϋποθέσεις, οι έννομες συνέπειες της κατά την παρ. 1 δήλωσης επέρχονται, όταν προβαίνουν σε αυτήν όλοι από κοινού.

3. Οι δικαιούχοι που δεν έχουν εξουσιοδοτήσει τον οργανισμό που χορηγεί τις κατά τις παρ. 1 άδειες χρήσης μπορούν οποτεδήποτε να αποκλείσουν από την δυνάμει της παρ. 1 εκπροσωπευτική εξουσία του οργανισμού οποιαδήποτε από τα έργα τους ή άλλα αντικείμενα προστασίας ή χρήσεις αυτών με έγγραφη ή ηλεκτρονική κατά την περ. κα) της παρ. 1 του άρθρου 28 δήλωσή τους προς αυτόν. Στην περίπτωση αυτή εφαρμόζεται αναλόγως η παρ. 2 του άρθρου 12.

4. Οι παρ. 1 έως 3 δεν εφαρμόζονται στην υποχρεωτική συλλογική διαχείριση.

5. Όταν οργανισμός συλλογικής διαχείρισης χορηγεί άδειες χρήσης κατά τις παρ. 1 και 2, οι δικαιούχοι που δεν τον έχουν εξουσιοδοτήσει προς τούτο έχουν ίση μεταχείριση με αυτούς που τον έχουν εξουσιοδοτήσει.

6. Για τη δικαστική επιδίωξη της προστασίας των έργων και των δικαιούχων που εκπροσωπούνται από τον

οργανισμό συλλογικής διαχείρισης ή από οργανισμό συλλογικής προστασίας, εφαρμόζεται η παρ. 2 του άρθρου 7.».

Άρθρο 15

Δημοσιοποίηση στην ιστοσελίδα του Οργανισμού Συλλογικής Διαχείρισης της επαρκούς αντιπροσωπευτικότητάς του για τη χορήγηση αδειών χρήσης έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας καθώς και του δικαιώματος του δικαιούχου να ανακτά τον έλεγχο του έργου του και να αποτρέπει οποιαδήποτε χρήση του – Προσθήκη περ. κ), κα) και κβ) στην παρ. 1 του άρθρου 28 του ν. 4481/2017 (παρ. 6 άρθρου 12 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στην παρ. 1 του άρθρου 28 του ν. 4481/2017 (Α'100), ως προς τις ελάχιστες πληροφορίες που αναρτώνται στην ιστοσελίδα του οργανισμού συλλογικής διαχείρισης, προστίθενται περ. κ), κα) και κβ) ως εξής:

«κ) τη δυνατότητα του οργανισμού να χορηγεί άδειες χρήσης έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας δυνάμει της εκπροσωπευτικής εξουσίας, η οποία προβλέπεται στο άρθρο 7Α,
κα) το δικαίωμα του δικαιούχου που δεν έχει αναθέσει τη διαχείριση στον οργανισμό να αποκλείει από την κατά την περ. κ) εκπροσωπευτική εξουσία του οργανισμού, οποιαδήποτε από τα έργα του ή άλλα αντικείμενα προστασίας ή χρήσεις αυτών με έγγραφη ή ηλεκτρονική δήλωσή του προς αυτόν. Για την εύκολη και αποτελεσματική δήλωση εναντίωσης ο οργανισμός θέτει στη διάθεση των δικαιούχων και τα κατάλληλα μέσα ηλεκτρονικής επικοινωνίας,
κβ) τις συνέπειες της κατά την περ. κα) εναντίωσης, ήτοι ~~ότι οποιεσδήποτε δυνάμει της κατά της περ. κ) εκπροσώπησης τρέχουσες χρήσεις περατώνονται εντός τριών (3) μηνών από τη λήψη της δήλωσης~~».

10
δήλωσης

100
δήλωση. Θα εφαρμόζεται
ανατομία η παρ. 2 του άρθρου
12.

Άρθρο 16

Μηχανισμός διαπραγμάτευσης για την πρόσβαση και διαθεσιμότητα οπτικοακουστικών έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία – Προσθήκη άρθρου 34Α στον ν. 2121/1993 (άρθρο 13 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 34 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της σύμβασης οπτικοακουστικής παραγωγής, προστίθεται άρθρο 34Α, ως εξής:

«Άρθρο 34Α

Μηχανισμός διαπραγμάτευσης για την πρόσβαση και διαθεσιμότητα οπτικοακουστικών έργων σε πλατφόρμες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία

Όταν τα μέρη αντιμετωπίζουν δυσκολίες για τη σύναψη συμβάσεων ή τη χορήγηση αδειών εκμετάλλευσης με σκοπό τη διάθεση οπτικοακουστικών έργων σε υπηρεσίες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία, μπορούν, εφόσον επιθυμούν, να ζητούν τη συνδρομή του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.) ή τη συνδρομή διαμεσολαβητών, εφαρμοζομένης αναλόγως κατά τα λοιπά της παρ. 9 του άρθρου 35. Για την κατάρτιση του πίνακα του Ο.Π.Ι. ζητείται η γνώμη των δικαιούχων και των επιχειρήσεων που προσφέρουν υπηρεσίες διάθεσης βίντεο κατά παραγγελία. Ο Ο.Π.Ι. και οι διαμεσολαβητές παρέχουν συνδρομή στα μέρη στις διαπραγματεύσεις τους και τα βοηθούν να επιτύχουν συμφωνίες, μεταξύ άλλων, όπου κρίνεται σκόπιμο, με την υποβολή προτάσεων στα μέρη.»

Άρθρο 17

Έργα εικαστικών τεχνών που έχουν καταστεί κοινό κτήμα – Προσθήκη άρθρου 31Α στον ν. 2121/1993 (άρθρο 14 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 31 του ν. 2121/1993 (Α' 25) περί της ειδικής έναρξης διάρκειας, προστίθεται άρθρο 31Α, ως εξής:

«Άρθρο 31Α

Έργα εικαστικών τεχνών που έχουν καταστεί κοινό κτήμα

1. Όταν έχει λήξει η διάρκεια προστασίας ενός έργου των εικαστικών τεχνών, κάθε υλικό που προκύπτει από την αναπαραγωγή του έργου αυτού δεν προστατεύεται με δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας ή με συγγενικά δικαιώματα, εκτός εάν το υλικό που προκύπτει από την εν λόγω αναπαραγωγή είναι πρωτότυπο, με την έννοια ότι αποτελεί προσωπικό πνευματικό δημιούργημα του δημιουργού του.
2. Το παρόν εφαρμόζεται με την επιφύλαξη του ν. 4858/2021 (Α' 220).».

Άρθρο 18

Προστασία των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις – Προσθήκη άρθρου 51B στον ν. 2121/1993 (παρ. 4 άρθρου 2 και παρ. 1 έως 3 και 5 άρθρου 15 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 51Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της προστασίας προηγουμένως αδημοσίευτων έργων, προστίθεται άρθρο 51B ως εξής:

«Άρθρο 51B

Προστασία των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις – Εξουσιοδοτική διάταξη

1. Για τους σκοπούς του παρόντος ως «έκδοση τύπου» νοείται μία συλλογή η οποία απαρτίζεται κυρίως από έργα λόγου δημοσιογραφικής φύσεως, μπορεί να περιλαμβάνει και άλλα έργα ή αντικείμενα προστασίας και
 - α) Αποτελεί ένα μεμονωμένο αντικείμενο στο πλαίσιο μιας περιοδικής έκδοσης ή έκδοσης που ενημερώνεται τακτικά υπό ενιαίο τίτλο, όπως εφημερίδα ή περιοδικό γενικού ή ειδικού ενδιαφέροντος,
 - β) έχει σκοπό την παροχή στο ευρύ κοινό πληροφοριών που σχετίζονται με τις ειδήσεις ή με άλλα θέματα, και
 - γ) δημοσιεύεται σε οποιοδήποτε μέσον υπό την πρωτοβουλία, την εκδοτική ευθύνη και τον έλεγχο ενός παρόχου υπηρεσιών.Οι περιοδικές εκδόσεις που έχουν επιστημονικούς ή ακαδημαϊκούς σκοπούς, όπως τα επιστημονικά περιοδικά, δεν θεωρούνται εκδόσεις τύπου για τους σκοπούς του παρόντος.

2. Οι εγκατεστημένοι σε κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης εκδότες τύπου έχουν, όσον αφορά στην επιγραμμική χρήση των εκδόσεών τους από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, κατά την έννοια της περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 2 του π.δ. 81/2018 (Α' 151) το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν:

α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει και

β) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση σε αυτά όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει.

Τα ανωτέρω δικαιώματα δεν καταλαμβάνουν ιδιωτικές ή μη εμπορικές χρήσεις εκδόσεων τύπου από μεμονωμένους χρήστες, χρήσεις μεμονωμένων λέξεων ή πολύ σύντομων αποσπασμάτων εκδόσεων και πράξεις τοποθέτησης υπερσυνδέσμων. Πολύ σύντομα θεωρούνται τα αποσπάσματα, η χρήση των οποίων δεν επηρεάζει την αποτελεσματικότητα των δικαιωμάτων των εκδοτών, η οποία επηρεάζεται, ιδίως, όταν η χρήση του αποσπάσματος αντικαθιστά το ίδιο το δημοσίευμα ή αποτρέπει τον ενδιαφερόμενο από την ανάγνωσή του.

3. Τα δικαιώματα της παρ. 2 δεν θίγουν τα δικαιώματα που παρέχονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο και το δίκαιο της Ένωσης σε δημιουργούς και άλλους δικαιούχους, σε σχέση με έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας που ενσωματώνονται σε μια έκδοση τύπου. Τα δικαιώματα της παρ. 2 δεν αντιτάσσονται στους δημιουργούς και τους άλλους δικαιούχους και, ειδικότερα, δεν τους στερούν το δικαίωμα να εκμεταλλεύονται τα έργα τους και άλλα αντικείμενα προστασίας ανεξάρτητα από την έκδοση τύπου στην οποία περιέχονται. Όταν ένα έργο ή άλλο αντικείμενο προστασίας περιλαμβάνεται σε έκδοση τύπου βάσει μη αποκλειστικής άδειας, δεν γίνεται επίκληση των δικαιωμάτων της παρ. 2, προκειμένου να απαγορευθεί η χρήση από άλλους εξουσιοδοτημένους χρήστες. Ομοίως, δεν γίνεται επίκληση των δικαιωμάτων της παρ. 2, προκειμένου να απαγορευθεί η χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων, των οποίων η προστασία έχει λήξει.

4. Οι δημιουργοί έργων που έχουν ενσωματωθεί σε έκδοση τύπου λαμβάνουν ποσοστό επί των ετήσιων εσόδων που αποκομίζουν οι εκδότες τύπου για τη χρήση των εκδόσεων τύπου από παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας. Το ποσοστό του προηγούμενου εδαφίου ανέρχεται σε είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) επί των ετήσιων εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων απασχολούν λιγότερο από το εξήντα τοις εκατό (60%) των δημιουργών με σύμβαση εξαρτημένης εργασίας και σε δεκαπέντε τοις εκατό (15%) επί των εσόδων των εκδοτών, οι επιχειρήσεις των οποίων υπερβαίνουν το ανωτέρω ποσοστό απασχολούμενων με σχέση εξαρτημένης εργασίας. Το δικαίωμα των δημιουργών είναι ανεκχώρητο, με εξαίρεση τη διαχείρισή του από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, και αντίθετοι συμβατικοί όροι είναι ανίσχυροι. Στους δικαιούχους δημιουργούς περιλαμβάνονται και εκείνοι οι οποίοι λαμβάνουν σύνταξη γήρατος ή σύνταξη αναπηρίας.

5. Με απόφαση της Ολομέλειας της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ) εκδίδεται Κανονισμός, με τον οποίο προσδιορίζονται τα κριτήρια σχετικά με την αμοιβή των εκδοτών από τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας λαμβάνοντας υπόψη ιδίως τη διαδικτυακή επισκεψιμότητα των αντικειμένων προστασίας, τα έτη δραστηριοποίησης και το μερίδιο στην αγορά των παρόχων υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας και των εκδοτών, τον αριθμό των δημοσιογράφων που απασχολούνται σε κάθε εκδότη, καθώς και τα οικονομικά οφέλη που προκύπτουν από τις δημοσιεύσεις και για τα δύο μέρη όσον αφορά την προβολή και τα διαφημιστικά έσοδα.

5. Η αμοιβή των εκδοτών από τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας προσδιορίζεται, λαμβάνοντας υπόψη τη διαδικτυακή επισκεψιμότητα των αντικειμένων προστασίας, τα έτη δραστηριοποίησης και το μερίδιο στην αγορά των παρόχων υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας και των εκδοτών, τον αριθμό των δημοσιογράφων που απασχολούνται σε κάθε εκδότη, οικονομικά οφέλη, καθώς και οποιοδήποτε άλλο κριτήριο θεωρηθεί πρόσφορο για τον υπολογισμό της. Η απόφαση της Ολομέλειας της Εθνικής Επιτροπής Τηλεπικοινωνιών και Ταχυδρομείων (ΕΕΤΤ) εκδίδει Κανονισμός, με τον οποίο εξειδικεύονται τα κριτήρια του προηγούμενου εδαφίου.

6. Αν εντός εξήντα (60) ημερών από την υποβολή πρόσκλησης για έναρξη της διαπραγμάτευσης από ένα από τα ενδιαφερόμενα μέρη, δεν επιτευχθεί συμφωνία για το ύψος της αμοιβής, κάθε μέρος μπορεί να υποβάλει εντός των επόμενων τριάντα (30) ημερών αίτημα, στο οποίο προσδιορίζεται η οικονομική του πρόταση, για τη συγκρότηση έκτακτης επιτροπής από την ΕΕΤΤ σύμφωνα με το άρθρο 5 της υπ' αρ. 1004/40/30.8.2021 απόφασης της ΕΕΤΤ (Β' 4660), περί της δυνατότητας συγκρότησης επιτροπών, επιτροπών

ακροάσεων και ομάδων εργασίας. Η επιτροπή καλεί αμφότερα τα ενδιαφερόμενα μέρη να υποβάλλουν υπόμνημα επί του αιτήματος του πρώτου εδαφίου της παρούσας εντός τριάντα (30) ημερών και, εφόσον αμφότερα τα μέρη υποβάλλουν υπόμνημα, τάσσει προθεσμία για αντίκρουση των εκατέρωθεν υπομνημάτων. Εν συνεχεία, η επιτροπή εκδίδει, εντός εξήντα (60) ημερών από την ημέρα που η ίδια ορίζει ως χρόνο ολοκλήρωσης της υποβολής απόψεων και στοιχείων, και υποβάλλει στα ενδιαφερόμενα μέρη, ακόμα και αν δεν έλαβαν αμφότερα μέρος στην ενώπιόν της διαδικασία, εμπιστευτική γνωμοδότηση, σύμφωνα με το άρθρο 3 της υπ' αρ. 1004/40/30.8.2021 απόφασης της ΕΕΤΤ, περί του χειρισμού εμπιστευτικών εγγράφων, σχετικά με το εύλογο ύψος της αμοιβής κατ' εφαρμογή των κριτηρίων του Κανονισμού της παρ. 5. Η επιτροπή, προς τον σκοπό της αποτελεσματικής άσκησης της γνωμοδοτικής αρμοδιότητάς της, δύναται με απόφασή της να ζητά από οποιοδήποτε από τα ενδιαφερόμενα μέρη να της παράσχει όλα τα αναγκαία οικονομικά στοιχεία για τον προσδιορισμό της ανωτέρω αμοιβής κατά τα κριτήρια που προβλέπονται στον Κανονισμό της παρ. 5 και να ρυθμίζει τη διατήρηση της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών στα αποτελέσματα αναζήτησης των παρόχων έως την έκδοση της γνωμοδότησής της. Σε περίπτωση μη συμμόρφωσης προς τις αποφάσεις του προηγούμενου εδαφίου, η επιτροπή επιβάλλει στο μέρος που δεν συμμορφώνεται διοικητικό πρόστιμο ύψους από πενήντα χιλιάδες (50.000,00) ευρώ έως δέκα εκατομμύρια (10.000.000,00) ευρώ. Αν τα μέρη κατά τη διάρκεια της διαδικασίας του πρώτου έως και του πέμπτου εδαφίου της παρούσας καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με το ύψος της αμοιβής, ενημερώνουν με κοινή τους δήλωση την επιτροπή, η οποία απέχει από περαιτέρω ενέργειες. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Πολιτισμού και Αθλητισμού και Ψηφιακής Διακυβέρνησης, δύναται να καθορίζεται το ύψος του παραβόλου, το οποίο απαιτείται, ως προϋπόθεση του παραδεκτού, για την εξέταση από την ΕΕΤΤ του υποβαλλόμενου αιτήματος για την έκδοση της εμπιστευτικής γνωμοδότησης.

το
1) (ως οφείας) επιφέρει η διαδικασία
χρήση =

7. Αν κανένα από τα μέρη δεν αιτηθεί εμπρόθεσμα την έκδοση γνωμοδότησης από την Επιτροπή της παρ. 6 ή

αν τουλάχιστον ένα από αυτά δεν αποδεχθεί τη γνωμοδότηση της επιτροπής αυτής και, εν γένει, αν τα μέρη δεν καταλήξουν σε συμφωνία σχετικά με το ύψος της αμοιβής, αυτή καθορίζεται προσωρινά με αίτηση οποιουδήποτε από τα μέρη από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων και οριστικά από το ίδιο Δικαστήριο κατά τη διαδικασία των περιουσιακών διαφορών του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας. Το αρμόδιο για τον προσωρινό και για τον οριστικό προσδιορισμό της αμοιβής Δικαστήριο δύναται, κατόπιν αιτήματος οποιουδήποτε διαδίκου που μπορεί να υποβάλλεται και πριν από την ορισθείσα δικάσιμο κατά τη διαδικασία του άρθρου 691 του Κώδικα Πολιτικής Δικονομίας: (α) να διατάσσει την προσκόμιση των αναγκαίων για τον προσδιορισμό της αμοιβής αποδεικτικών στοιχείων από τα μέρη, (β) να ρυθμίζει προσωρινά τη διατήρηση της ορατότητας του περιεχομένου των εκδοτών στα αποτελέσματα αναζήτησης των παρόχων και (γ) να επιβάλλει για κάθε παράβαση των διαταγών του χρηματική κύρωση, ύψους πενήντα χιλιάδων (50.000,00) ευρώ έως δέκα εκατομμυρίων (10.000.000,00) ευρώ, που περιέρχεται στο δημόσιο ταμείο.».

Άρθρο 19

Διάρκεια ισχύος της προστασίας των εκδόσεων τύπου για επιγραμμικές χρήσεις – Προσθήκη περ. ι) στο άρθρο 52 του ν. 2121/1993 (παρ. 4 άρθρου 15 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 52 του ν. 2121/1993 (Α' 25) περί του τύπου άδειας, των περιορισμών και της διάρκειας των δικαιωμάτων, καθώς και της ρύθμισης άλλων θεμάτων, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) στο εισαγωγικό εδάφιο διορθώνεται η νομοθετική παραπομπή, β) προστίθεται περ. ι) και το άρθρο 52 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 52

Τύπος άδειας, Περιορισμοί και διάρκεια δικαιωμάτων καθώς και ρύθμιση άλλων θεμάτων

Τα δικαιώματα που προβλέπονται στα άρθρα 46 έως 51B διέπονται από τους ακόλουθους κανόνες:

α) οι δικαιοπραξίες, που αφορούν τα δικαιώματα αυτά, ισχύουν μόνο εφόσον έγιναν γραπτώς

β) οι περιορισμοί, που προβλέπονται για το περιουσιακό Δικαίωμα της πνευματικής ιδιοκτησίας, ισχύουν αναλόγως και γι' αυτά

γ) η διάρκεια των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών που προβλέπονται στα άρθρα 46 και 49 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την ημερομηνία της ερμηνείας ή εκτέλεσης, αλλά δεν μπορεί να είναι μικρότερη από τη διάρκεια της ζωής του καλλιτέχνη.

Ωστόσο,

-αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί άλλου μέσου εκτός φωνογραφήματος, δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν πενήντα (50) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη,

- αν η ενσωμάτωση της ερμηνείας ή εκτέλεσης επί φωνογραφήματος δημοσιευθεί ή παρουσιασθεί νομίμως στο κοινό εντός της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα διαρκούν εβδομήντα (70) έτη από την ημερομηνία της πρώτης αυτής δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό, ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη.

δ) Τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφημάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) λήγουν πενήντα έτη μετά την πραγματοποίηση της υλικής ενσωμάτωσης. Ωστόσο, εάν το φωνογράφημα έχει δημοσιευθεί νομίμως κατά τη διάρκεια της περιόδου αυτής, τα δικαιώματα λήγουν εβδομήντα έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης δημοσίευσης.

Εάν δεν έχει πραγματοποιηθεί νόμιμη δημοσίευση κατά την περίοδο που μνημονεύεται στο πρώτο εδάφιο και εάν το φωνογράφημα έχει παρουσιαστεί νομίμως στο κοινό κατά την περίοδο αυτή, τα δικαιώματα λήγουν εβδομήντα έτη από την ημερομηνία της πρώτης νόμιμης παρουσίασης στο κοινό.

Ωστόσο, αν λόγω εκπνοής της διάρκειας προστασίας η οποία παρέχεται βάσει της παρούσας παραγράφου, στη διατύπωσή της πριν τροποποιηθεί από την Οδηγία 2001/29/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του

Συμβουλίου της 22ας Μαΐου 2001, για την εναρμόνιση ορισμένων πτυχών της πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων στην κοινωνία της πληροφορίας, τα δικαιώματα των παραγωγών φωνογραφήματων δεν προστατεύονται πλέον από τις 22 Δεκεμβρίου 2002, η παρούσα παράγραφος δεν συνεπάγεται την εκ νέου έναρξη προστασίας τους. (άρθρο 11 παρ. 2 Οδηγίας 2001/29)

αα) Αν πενήντα έτη από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- πενήντα (50) έτη από τη νόμιμη παρουσίαση του στο κοινό, ο παραγωγός φωνογραφήματος παύει να προσφέρει προς πώληση αντίγραφα του φωνογραφήματος σε επαρκή ποσότητα που να ανταποκρίνεται στις ανάγκες της αγοράς ή να το καθιστά διαθέσιμο στο κοινό, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, κατά τέτοιο τρόπο ώστε το κοινό να μπορεί να έχει πρόσβαση σε αυτό σε τόπο και χρόνο που επιλέγει ο καθένας ατομικά, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης μπορεί να καταγγείλει τη σύμβαση με την οποία παραχώρησε στον παραγωγό φωνογραφήματος την εκμετάλλευση τουλάχιστον των δικαιωμάτων του αναπαραγωγής, διανομής και διάθεσης στο κοινό στην υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων του. Το δικαίωμα καταγγελίας της σύμβασης αυτής μπορεί να ασκηθεί αν ο παραγωγός δεν εκτελέσει αμφότερες τις πράξεις εκμετάλλευσης που αναφέρονται στο προηγούμενο εδάφιο εντός ενός (1) έτους από την έγγραφη κοινοποίηση σε αυτόν από τον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη της πρόθεσης του να καταγγείλει τη σύμβαση σύμφωνα με το προηγούμενο εδάφιο. Αν τα εν λόγω δικαιώματα έχουν μεταβιβαστεί σε τρίτο, σύμφωνα με την υποπερίπτωση ζζ, η έγγραφη καταγγελία ασκείται κατά του παραγωγού, όπως αυτός ορίζεται στην υποπερίπτωση ζζ. Παραίτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα καταγγελίας είναι άκυρη. Όταν ένα φωνογράφημα περιέχει την υλική ενσωμάτωση των ερμηνειών ή εκτελέσεων περισσότερων ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών, αυτοί μπορούν να καταγγείλουν τις συμβάσεις του πρώτου εδαφίου, εφαρμοζόμενης της διάταξης του πρώτου εδαφίου της παραγράφου 4 του άρθρου 46. Αν δεν οριστεί αντιπρόσωπος, εφαρμόζονται οι διατάξεις για την κοινωνία

δικαιώματος. Η καταγγελία της σύμβασης του πρώτου εδαφίου σύμφωνα με την παρούσα υποπερίπτωση έχει ως έννομη συνέπεια τη λήξη των δικαιωμάτων του παραγωγού φωνογραφήματος και οποιουδήποτε τρίτου αντλεί δικαιώματα από αυτόν.

ββ) Όπου μια σύμβαση του πρώτου εδαφίου της υποπερίπτωσης αα) παρέχει στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη δικαίωμα να αξιώσει μη επαναλαμβανόμενη αμοιβή, ο ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται να λαμβάνει ετήσια συμπληρωματική αμοιβή από τον παραγωγό φωνογραφήματος για κάθε πλήρες έτος που έπεται του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- του πεντηκοστού έτους από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό. Η καταβολή πρέπει να πραγματοποιείται εντός έξι (6) μηνών από τη λήξη της εκάστοτε οικονομικής χρήσης. Παραίτηση του ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη από το δικαίωμα της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής είναι άκυρη.

γγ) Το συνολικό ποσό που διατίθεται από έναν παραγωγό φωνογραφήματος για την πληρωμή της ετήσιας συμπληρωματικής αμοιβής που αναφέρεται στην υποπερίπτωση ββ) αντιστοιχεί στο 20% των ακαθάριστων εσόδων που έχει αποκομίσει ο παραγωγός φωνογραφήματος, κατά τη διάρκεια του έτους που προηγείται αυτού για το οποίο καταβάλλεται η εν λόγω αμοιβή, από την αναπαραγωγή, τη διανομή και τη διάθεση του συγκεκριμένου φωνογραφήματος, μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- μετά το πεντηκοστό έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό.

δδ) Το δικαίωμα της συμπληρωματικής αμοιβής της υποπερίπτωσης ββ) διαχειρίζονται οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης των ερμηνευτών-εκτελεστών καλλιτεχνών.

εε) Οι παραγωγοί φωνογραφήματων υποχρεούνται κατόπιν αιτήσεως να παρέχουν ετησίως και συνολικά (για όλους τους ερμηνευτές-εκτελεστές καλλιτέχνες, οι οποίοι δικαιούνται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή και για όλα τα φωνογραφήματα) στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης, οι οποίοι διαχειρίζονται την ετήσια συμπληρωματική αμοιβή της υποπερίπτωσης ββ), οποιαδήποτε πληροφορία ενδέχεται να είναι

αναγκαία προκειμένου να εξασφαλισθεί η καταβολή της αμοιβής αυτής.

σστ) Σε περίπτωση που ένας ερμηνευτής ή εκτελεστής καλλιτέχνης δικαιούται επαναλαμβανόμενες πληρωμές, δεν αφαιρούνται από τις πληρωμές αυτές οι προκαταβολές ή οι οποιοσδήποτε συμβατικά καθορισμένες κρατήσεις σε σχέση με το συγκεκριμένο φωνογράφημα που έχουν καταβληθεί στον ερμηνευτή ή εκτελεστή καλλιτέχνη μετά το πενήντα (50) έτος από τη νόμιμη δημοσίευση του φωνογραφήματος ή -ελλείψει τέτοιας δημοσίευσης- το πενήντα (50) έτος από τη νόμιμη παρουσίαση του φωνογραφήματος στο κοινό.

ζζ) Ως παραγωγός φωνογραφήματος για το σκοπό των παραπάνω υποπεριπτώσεων αα έως σστ νοείται ο πρωτογενής δικαιούχος ή ο καθολικός ή οιονεί καθολικός δικαιούχος αυτού ή οποιοσδήποτε τρίτος στον οποίο έχουν μεταβιβαστεί τα σχετικά δικαιώματα.

ε) Η διάρκεια των δικαιωμάτων των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την υλική ενσωμάτωση. Ωστόσο, αν εντός της περιόδου αυτής γίνει νόμιμη δημοσίευση ή νόμιμη παρουσίαση του υλικού φορέα στο κοινό, τα δικαιώματα αυτά διαρκούν πενήντα (50) χρόνια από την ημερομηνία της πρώτης δημοσίευσης ή της πρώτης αυτής παρουσίασης στο κοινό ανάλογα με το ποια έγινε πρώτη.

στ) η διάρκεια των δικαιωμάτων των ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών που προβλέπονται στο άρθρο 48 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την πρώτη μετάδοση μιας εκπομπής, είτε αυτή μεταδίδεται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης ή οποιουδήποτε άλλου τρόπου μετάδοσης.

ζ) η διάρκεια του δικαιώματος των εκδοτών που προβλέπεται στο άρθρο 51 του νόμου αυτού ορίζεται σε πενήντα (50) χρόνια μετά την τελευταία έκδοση του έργου.

η) η διάρκεια που καθορίζεται στις περιπτώσεις γ', δ', ε' και στ' του παρόντος άρθρου υπολογίζεται από την 1η Ιανουαρίου του έτους το οποίο έπεται του γενεσιουργού γεγονότος.

θ) Για τους σκοπούς της παρουσίασης στο κοινό μέσω δορυφόρου και της καλωδιακής αναμετάδοσης, τα δικαιώματα των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών,

των παραγωγών υλικών φορέων ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, καθώς και των ραδιοηλεκτρονικών οργανισμών προστατεύονται σύμφωνα με τις διατάξεις του όγδοου κεφαλαίου του νόμου αυτού, εφαρμοζομένων αναλόγως των διατάξεων των παραγράφων 3 και 4 του άρθρου 35 του παρόντος νόμου.

ι) Τα δικαιώματα που προβλέπονται στο άρθρο 51B λήγουν δύο (2) έτη μετά τη δημοσίευση της έκδοσης τύπου. Η περίοδος αυτή υπολογίζεται από την 1^η Ιανουαρίου του έτους που έπεται της ημερομηνίας δημοσίευσης της εν λόγω έκδοσης τύπου.».

Άρθρο 20

Ορισμός παρόχου επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου και χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου κυρώσεων - Προσθήκη άρθρου 66ΣΤ στον ν. 2121/1993

(παρ. 6 άρθρου 2 και άρθρο 17 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά το άρθρο 66Ε του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της ενίσχυσης της προστασίας των δικαιωμάτων στο διαδίκτυο, προστίθεται άρθρο 66ΣΤ, ως εξής:

«Άρθρο 66ΣΤ:

Ορισμός παρόχου επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής περιεχομένου και χρήση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας από παρόχους επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου

1. Ως «πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου» στο πλαίσιο του παρόντος άρθρου νοείται ο πάροχος υπηρεσίας της κοινωνίας της πληροφορίας του οποίου ο κύριος ή ένας από τους κύριους σκοπούς είναι να αποθηκεύει και να παρέχει πρόσβαση στο κοινό σε σημαντική ποσότητα προστατευόμενων από την πνευματική ιδιοκτησία έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, που αναφορτώνονται από τους χρήστες του, και τα οποία η υπηρεσία βελτιστοποιεί και προωθεί με σκοπό το κέρδος. Οι πάροχοι υπηρεσιών, όπως οι μη κερδοσκοπικές επιγραμμικές εγκυκλοπαίδειες, τα μη κερδοσκοπικά εκπαιδευτικά και επιστημονικά

αποθετήρια, οι πλατφόρμες ανάπτυξης και κοινής χρήσης λογισμικού ανοικτού πηγαίου κώδικα, οι πάροχοι υπηρεσιών ηλεκτρονικών επικοινωνιών, όπως ορίζονται στον ν. 4727/2020 (Α' 184) οι επιγραμμικές αγορές και υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους από επιχειρήσεις σε επιχειρήσεις και οι υπηρεσίες υπολογιστικού νέφους που επιτρέπουν στους χρήστες να αναφορτώνουν περιεχόμενο για ιδία χρήση και τα επιγραμμικά καταστήματα εφαρμογών δεν θεωρούνται πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου κατά την έννοια του παρόντος νόμου.

2. Για τους σκοπούς εφαρμογής του παρόντος άρθρου, οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου εκτελούν μια πράξη παρουσίασης στο κοινό ή πράξη διάθεσης στο κοινό, όταν παρέχουν πρόσβαση στο κοινό σε προστατευόμενα έργα πνευματικής ιδιοκτησίας ή άλλα αντικείμενα προστασίας που αναφορτώνονται από χρήστες. Ως εκ τούτου, ο πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών διαμοιρασμού περιεχομένου, προκειμένου να παρουσιάσει ή να διαθέσει στο κοινό έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, πρέπει να λαμβάνει άδεια από τους δικαιούχους των δικαιωμάτων παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό που αναφέρονται στην περ. η) της παρ. 1 του άρθρου 3, στην περ. η) της παρ. 2 του άρθρου 46, στην περ. δ) των παρ. 1 και 2 του άρθρου 47, ~~καθώς και~~ στην περ. ζ) της παρ. 1 του άρθρου 48, [†] ιδίως μέσω της σύναψης συμφωνίας, προκειμένου να παρουσιάσει ή να καταστήσει διαθέσιμα στο κοινό έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας.

3. Όταν ένας πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου έχει λάβει άδεια, η άδεια αυτή καλύπτει, επίσης, τις πράξεις παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό που διενεργούνται από χρήστες των υπηρεσιών που προβλέπονται στην παρ. 2, με την προϋπόθεση ότι οι χρήστες δεν ενεργούν σε εμπορική βάση ή η δραστηριότητά τους δεν αποφέρει σημαντικά έσοδα.

4. Όταν ένας πάροχος επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου εκτελεί πράξη παρουσίασης στο κοινό ή πράξη διάθεσης στο κοινό, υπό τους όρους που αναφέρονται στο παρόν άρθρο, ο περιορισμός της ευθύνης που προβλέπεται στο άρθρο 13 του π.δ. 131/2003 (Α' 116) δεν έχει εφαρμογή στις περιπτώσεις που καλύπτονται από το παρόν άρθρο. Σε

† καθώς και στην περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 51 Β

κάθε περίπτωση, το πρώτο εδάφιο της παρούσας δεν επηρεάζει την ενδεχόμενη εφαρμογή του άρθρου 13 του π.δ. 131/2003 στους παρόχους υπηρεσιών, στους οποίους αφορά, για σκοπούς που δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής του άρθρου αυτού.

5. Εάν δεν έχει χορηγηθεί άδεια, οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου ευθύνονται για μη αδειοδοτημένες πράξεις παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό έργων που προστατεύονται από δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και άλλων αντικειμένων προστασίας, εκτός εάν οι πάροχοι υπηρεσιών, υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, αποδείξουν ότι:

α) έχουν καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την απόκτηση της άδειας, και

β) έχουν καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια, σύμφωνα με τα υψηλά πρότυπα επαγγελματικής ευσυνειδησίας του κλάδου, προκειμένου να εξασφαλίσουν τη μη διαθεσιμότητα συγκεκριμένων έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, για τα οποία οι δικαιούχοι έχουν παράσχει στους παρόχους υπηρεσιών τις σχετικές και απαραίτητες πληροφορίες, και, σε κάθε περίπτωση,

γ) έχουν ενεργήσει με ταχύτητα, με τη λήψη επαρκώς τεκμηριωμένης ειδοποίησης από τους δικαιούχους, προκειμένου να απενεργοποιήσουν την πρόσβαση σε ή να αποσύρουν από τους ιστοτόπους τους έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, στα οποία αφορά η ειδοποίηση, και έχουν καταβάλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποτρέψουν τις μελλοντικές αναφορτώσεις τους, σύμφωνα με την περ. β).

Η κατά τα ανωτέρω απαλλαγή από την ευθύνη δεν εφαρμόζεται σε παρόχους υπηρεσιών κύριος σκοπός των οποίων είναι η συμμετοχή ή η διευκόλυνση της πειρατείας δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας.

6. Προκειμένου να προσδιοριστεί αν ο πάροχος υπηρεσιών έχει συμμορφωθεί με τις υποχρεώσεις που έχει σύμφωνα με την παρ. 5 και υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, πρέπει, μεταξύ άλλων, να λαμβάνονται υπόψη τα ακόλουθα στοιχεία:

α) Ο τύπος, το κοινό και το μέγεθος της υπηρεσίας, καθώς και το είδος των έργων ή των άλλων αντικειμένων προστασίας που αναφορτώνονται από τους χρήστες της υπηρεσίας, καθώς και

β) η διαθεσιμότητα κατάλληλων και αποτελεσματικών μέσων και το κόστος που έχουν για τους παρόχους υπηρεσιών.

7. Κατά παρέκκλιση της παρ. 5, οι νέοι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου, οι υπηρεσίες των οποίων έχουν καταστεί διαθέσιμες στο κοινό στην Ευρωπαϊκή Ένωση για λιγότερο από τρία (3) έτη και έχουν ετήσιο κύκλο εργασιών μικρότερο των δέκα εκατομμυρίων (10.000.000,00) ευρώ, υπολογιζόμενο σύμφωνα με τη Σύσταση της Επιτροπής της 6ης Μαΐου 2003 σχετικά με τον ορισμό των πολύ μικρών, των μικρών και των μεσαίων επιχειρήσεων (2003/361/ΕΚ) (L 124), ευθύνονται για μη αδειοδοτημένες πράξεις παρουσίασης και διάθεσης στο κοινό έργων και άλλων αντικειμένων προστασίας, εκτός εάν αποδείξουν, υπό το πρίσμα της αρχής της αναλογικότητας, ότι έχουν καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για την απόκτηση της άδειας και έχουν ενεργήσει άμεσα, με τη λήψη της ειδοποίησης που είναι επαρκώς τεκμηριωμένη, προκειμένου να απενεργοποιήσουν την πρόσβαση σε ή να αποσύρουν από τους ιστοτόπους τους έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, στα οποία αφορά η ειδοποίηση. Όταν ο μέσος αριθμός μοναδικών επισκεπτών τον μήνα των εν λόγω παρόχων υπηρεσιών, υπολογιζόμενος με βάση το προηγούμενο ημερολογιακό έτος, υπερβαίνει τα πέντε εκατομμύρια (5.000.000,00) ευρώ, οι εν λόγω πάροχοι πρέπει επίσης να αποδείξουν ότι έχουν καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για να αποτρέψουν περαιτέρω αναφορτώσεις των έργων και των άλλων αντικειμένων προστασίας στα οποία αφορά η ειδοποίηση και για τα οποία οι δικαιούχοι έχουν υποβάλει τις σχετικές και απαραίτητες πληροφορίες.

8. Η συνεργασία μεταξύ παρόχων υπηρεσιών επιγραμμικού περιεχομένου και δικαιούχων δεν εμποδίζει τη διαθεσιμότητα έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που αναφορτώνονται από χρήστες, τα οποία δεν παραβιάζουν δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικά δικαιώματα, συμπεριλαμβανομένων των έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που καλύπτονται από εξαίρεση ή περιορισμό. Οι χρήστες μπορούν να αναφορτώνουν και να καθιστούν διαθέσιμο περιεχόμενο που δημιουργείται από χρήστες σε

επιγραμμικές υπηρεσίες ανταλλαγής περιεχομένου για:
α) παράθεση αποσπασμάτων, κριτική, σχολιασμό και β)
χρήση για γελοιογραφία, παρωδία ή μίμηση.

9. Η εφαρμογή του παρόντος δεν οδηγεί σε γενική υποχρέωση παρακολούθησης. Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου παρέχουν στους δικαιούχους, κατόπιν αιτήματός τους, επαρκείς πληροφορίες για τη λειτουργία των πρακτικών τους, όσον αφορά στη συνεργασία που αναφέρεται στην παρ. 5 και τη χρήση του περιεχομένου που καλύπτεται από συμφωνίες για χορήγηση αδειών μεταξύ παρόχων υπηρεσιών και δικαιούχων.

10. Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου θέτουν σε εφαρμογή αποτελεσματικό και ταχύ μηχανισμό υποβολής καταγγελιών και επανόρθωσης, που είναι διαθέσιμος στους χρήστες της υπηρεσίας, σε περίπτωση διαφορών σχετικά με την απενεργοποίηση της πρόσβασης ή την αφαίρεση έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας που έχουν αναφορτωθεί από αυτούς. Όταν οι δικαιούχοι ζητούν να έχουν πρόσβαση στα συγκεκριμένα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, η πρόσβαση στα οποία έχει απενεργοποιηθεί, ή ζητούν να αφαιρεθούν εκείνα τα έργα ή άλλα αντικείμενα προστασίας, αιτιολογούν δεόντως τα αιτήματά τους. Οι καταγγελίες που υποβάλλονται δυνάμει του μηχανισμού του πρώτου εδαφίου διεκπεραιώνονται χωρίς αδικαιολόγητη καθυστέρηση και οι αποφάσεις απενεργοποίησης της πρόσβασης ή αφαίρεσης περιεχομένου που αναφορτώνεται υπόκεινται σε ανθρώπινο έλεγχο.

Σε περίπτωση διαφωνίας μεταξύ δικαιούχων και χρηστών, η διαφορά μπορεί να επιλύεται με τη συνδρομή ενός ή περισσότερων διαμεσολαβητών, εφαρμοζομένης κατά τα λοιπά αναλόγως της παρ. 9 του άρθρου 35.

11. Οι πάροχοι επιγραμμικών υπηρεσιών ανταλλαγής/διαμοιρασμού περιεχομένου οφείλουν να ενημερώνουν τους χρήστες τους για τους όρους και τις προϋποθέσεις, βάσει των οποίων μπορούν να χρησιμοποιούν έργα και άλλα αντικείμενα προστασίας δυνάμει εξαιρέσεων ή περιορισμών στα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα που προβλέπονται στην ενωσιακή νομοθεσία.

12. Το παρόν άρθρο δεν επιτρέπει τον εντοπισμό μεμονωμένων χρηστών ούτε την επεξεργασία προσωπικών δεδομένων. Η επεξεργασία προσωπικών δεδομένων διενεργείται μόνο σύμφωνα με τον ν. 3471/2006 (Α' 133).

Άρθρο 21

Αμοιβή του δημιουργού - Τροποποίηση άρθρου 32 ν. 2121/1993
(άρθρο 18 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 32 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της ποσοστιαίας αμοιβής του δημιουργού, επέρχονται οι εξής τροποποιήσεις: α) τροποποιείται ο τίτλος του άρθρου, β) αντικαθίσταται το πρώτο εδάφιο της παρ. 1, γ) στο τρίτο εδάφιο μετά τη φράση «η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό,» προστίθεται η φράση «το ύψος του οποίου πρέπει να είναι κατάλληλο και αναλογικό,» δ) προστίθενται παρ. 3 και 4, και το άρθρο 32 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 32

Αμοιβή του δημιουργού

1. Όταν ο δημιουργός συνάπτει σύμβαση εκμετάλλευσης ή παραχωρεί άδεια εκμετάλλευσης ή μεταβιβάζει τα περιουσιακά του δικαιώματα προς τον σκοπό της εκμετάλλευσης του έργου του ή άλλου αντικειμένου προστασίας, δικαιούται να λαμβάνει αμοιβή, η οποία συμφωνείται υποχρεωτικά σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου καθορίζεται ελεύθερα μεταξύ των μερών και πρέπει να είναι κατάλληλο και αναλογικό. Βάση για τον υπολογισμό του ποσοστού είναι όλα ανεξαιρέτως τα ακαθάριστα έσοδα ή τα έξοδα ή τα συνδυασμένα ακαθάριστα έσοδα και έξοδα, που πραγματοποιούνται από την δραστηριότητα του αντισυμβαλλομένου και προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Κατ' εξαίρεση, η αμοιβή μπορεί να υπολογίζεται σε ορισμένο ποσό, το ύψος του οποίου πρέπει να είναι κατάλληλο και αναλογικό, στις ακόλουθες περιπτώσεις: α) η βάση υπολογισμού της ποσοστιαίας αμοιβής είναι πρακτικά αδύνατο να προσδιορισθεί ή ελλείπουν τα μέσα ελέγχου για την εφαρμογή του ποσοστού, β) τα έξοδα που απαιτούνται

το
αμοιβή και υποχρέωση διαφάνειας
έναντι δημόσιων οργάνων
έμφων

το
άρθρο 32 και 34

το
1.

το
δόν

το
προβλέπεται τέταρτο και πέμπτο εδάφιο

η
λαμβάνει δόματα και ανελαστική αμοιβή,
η οποία προσδιορίζεται σε ορισμένο
ποσοστό.

η
δόν

για τον υπολογισμό και τον έλεγχο είναι δυσανάλογα με την αμοιβή που πρόκειται να εισπραχθεί, γ) η φύση ή οι συνθήκες της εκμετάλλευσης καθιστούν αδύνατη την εφαρμογή του ποσοστού, ιδίως όταν η συμβολή του δημιουργού δεν αποτελεί ουσιώδες στοιχείο του συνόλου του πνευματικού δημιουργήματος ή όταν η χρήση του έργου έχει δευτερεύοντα χαρακτήρα σε σχέση με το αντικείμενο της εκμετάλλευσης.!

2. Η υποχρεωτική συμφωνία της αμοιβής σε ποσοστό, που προβλέπεται στην προηγούμενη παράγραφο, εφαρμόζεται σε όλες τις περιπτώσεις, εφόσον δεν υπάρχει ειδικότερη διάταξη στον παρόντα νόμο, και δεν αφορά τα έργα που δημιουργήθηκαν από μισθωτούς σε εκτέλεση σύμβασης εργασίας, τα προγράμματα ηλεκτρονικών υπολογιστών και κάθε είδους διαφήμιση.

~~3. Η συμφωνηθείσα αμοιβή του δημιουργού θεωρείται ότι είναι κατάλληλη σύμφωνα με την παρ. 1, αν το ύψος της προβλέπεται σε ισχύουσα συμφωνία που προέκυψε από συλλογικές διαπραγματεύσεις.~~

~~4. Ο δημιουργός μπορεί να παραχωρήσει άνευ ανταλλάγματος μη αποκλειστικές άδειες εκμετάλλευσης του έργου προς όφελος οποιωνδήποτε χρηστών.»~~

περιορισμός των δικαιωμάτων του δημιουργού που προβλέπονται από το παρόν άρθρο είναι άκυρη.
Η παραιτήση ή ο συμβατικός ακυρότητα μπορεί να επικαλεσθεί μόνο ο δημιουργός.

2. Στην παρ. 3 του άρθρου 34 του ν. 2121/1993, περί των ρυθμίσεων για τη σύμβαση οπτικοακουστικής παραγωγής, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο δεύτερο εδάφιο, η φράση «σε ορισμένο ποσοστό, το ύψος του οποίου συμφωνείται στη σχετική σύμβαση» αντικαθίσταται από τη φράση «σύμφωνα με το άρθρο 32», β) το τρίτο εδάφιο καταργείται, γ) το τέταρτο εδάφιο αντικαθίσταται, και η παρ. 3 του άρθρου 34 διαμορφώνεται ως εξής:

«3. Ο πνευματικός δημιουργός διατηρεί το δικαίωμα χωριστής αμοιβής για κάθε τρόπο εκμετάλλευσης του οπτικοακουστικού έργου. Η αμοιβή αυτή καθορίζεται σύμφωνα με το άρθρο 32. Ο παραγωγός του οπτικοακουστικού έργου έχει υποχρέωση παροχής πληροφοριών στον πνευματικό δημιουργό σύμφωνα με το άρθρο 15Α. Από τη ρύθμιση της παρούσας παραγράφου εξαιρούνται οι διαφημιστικές ταινίες μικρής διάρκειας.»

Άρθρο 22

Υποχρέωση διαφάνειας - Προσθήκη άρθρου 15Α στον ν. 2121/1993 (άρθρο 19 και παρ. 1 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 15 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της έκτασης της μεταβίβασης και των συμβάσεων και αδειών εκμετάλλευσης, προστίθεται άρθρο 15Α, ως εξής:

«Άρθρο 15Α

Υποχρέωση διαφάνειας

1. Το φυσικό ή νομικό πρόσωπο στο οποίο ο δημιουργός έχει χορηγήσει άδεια εκμετάλλευσης ή με το οποίο έχει συνάψει σύμβαση εκμετάλλευσης ή έχει μεταβιβάσει τα δικαιώματά του ή οι νόμιμοι διάδοχοι

του προσώπου αυτού έχουν την υποχρέωση να παρέχουν στον δημιουργό τακτικά, και πάντως μία (1) τουλάχιστον φορά κατ' έτος, επικαιροποιημένες, σχετικές και επαρκείς πληροφορίες, λαμβανομένων υπόψη των ιδιαιτεροτήτων κάθε τομέα, σχετικά με την εκμετάλλευση και την προώθηση των έργων του, ιδιαίτερα όσον αφορά στους τρόπους εκμετάλλευσης, όλα τα έσοδα που προέκυψαν και την οφειλόμενη αμοιβή.

2. Όταν για τα δικαιώματα της παρ. 1 έχει μεταγενέστερα χορηγηθεί άδεια, ο δημιουργός ή ειδικός πληρεξούσιός του λαμβάνει, κατόπιν αιτήματός του, πρόσθετες πληροφορίες από υποαδειούχους και άλλους διαδόχους, αν ο πρώτος αντισυμβαλλόμενος του δημιουργού δεν κατέχει ή δεν παρέχει όλες τις πληροφορίες που θα ήταν αναγκαίες για τους σκοπούς της παρ. 1. Αν ζητούνται οι εν λόγω πρόσθετες πληροφορίες, ο πρώτος αντισυμβαλλόμενος του δημιουργού υποχρεούται να παρέχει πληροφορίες σχετικά με την ταυτότητα των εν λόγω υποαδειούχων. Ο δημιουργός μπορεί να απευθύνει οποιοδήποτε αίτημα προς τους υποαδειούχους άμεσα ή έμμεσα μέσω του αντισυμβαλλομένου του.

3. Η υποχρέωση της παρ. 1 είναι αναλογική και αποτελεσματική ως προς την εξασφάλιση ενός υψηλού επιπέδου διαφάνειας σε κάθε τομέα. Σε δεόντως αιτιολογημένες περιπτώσεις, στις οποίες η διοικητική επιβάρυνση που προκύπτει από την υποχρέωση της παρ. 1 είναι δυσανάλογη ενόψει των εσόδων που προκύπτουν από την εκμετάλλευση του έργου, η υποχρέωση διαφάνειας περιορίζεται στα είδη και στο επίπεδο πληροφοριών που μπορούν εύλογα να αναμένονται σε παρόμοιες περιπτώσεις.

4. Η υποχρέωση της παρ. 1 δεν έχει εφαρμογή όταν: α) η συμβολή του δημιουργού δεν είναι σημαντική, λαμβανομένου υπόψη του συνολικού έργου, εκτός αν ο δημιουργός αποδείξει ότι ζητεί τις πληροφορίες για την άσκηση των δικαιωμάτων του βάσει του άρθρου 32Α και ζητεί τις πληροφορίες για τον σκοπό αυτό και β) εφαρμόζεται το άρθρο 25 του ν. 4481/2017 (Α' 100) περί παροχής πληροφοριών προς τους δικαιούχους σχετικά με τη διαχείριση των δικαιωμάτων τους, σε σχέση με την παροχή πληροφοριών προς τους δημιουργούς και άλλους δικαιούχους από τους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και τις

ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, καθώς και όλες τις οντότητες που υπάγονται στο πεδίο εφαρμογής του ν. 4481/2017.

5. Για άδειες εκμετάλλευσης ή συμβάσεις εκμετάλλευσης ή συμβάσεις μεταβίβασης περιουσιακών δικαιωμάτων προς τον σκοπό της εκμετάλλευσης έργων που υπόκεινται σε συμφωνίες που προκύπτουν από συλλογικές διαπραγματεύσεις, εφαρμόζονται οι κανόνες διαφάνειας της σχετικής συμφωνίας που προκύπτει από συλλογικές διαπραγματεύσεις, με την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω κανόνες πληρούν τα κριτήρια που ορίζονται στις παρ. 1 έως 4.

6. Οποιαδήποτε συμφωνία που εμποδίζει τη συμμόρφωση με το παρόν είναι άκυρη. Την ακυρότητα μπορεί να επικαλεστεί μόνο ο δημιουργός.».

Άρθρο 23

Αξίωση πρόσθετης αμοιβής – Προσθήκη άρθρου 32Α
στον ν. 2121/1993
(άρθρο 20 και παρ. 1 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ)
2019/790)

Μετά από το άρθρο 32 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της ποσοστιαίας αμοιβής του δημιουργού, προστίθεται άρθρο 32Α, ως εξής:

«Άρθρο 32Α

Αξίωση πρόσθετης αμοιβής

1. Ελλείπει συμφωνίας, η οποία να προκύπτει από συλλογικές διαπραγματεύσεις σε ισχύ και να προβλέπει μηχανισμό χορήγησης της πρόσθετης αμοιβής που προβλέπεται στο παρόν, ο δημιουργός, αυτοπροσώπως ή μέσω ειδικού πληρεξουσίου του, δικαιούται να αξιώνει πρόσθετη, κατάλληλη και δίκαιη αμοιβή από το μέρος με το οποίο έχει συνάψει σύμβαση εκμετάλλευσης ή έχει παραχωρήσει άδεια εκμετάλλευσης ή σύμβαση μεταβίβασης των περιουσιακών του δικαιωμάτων προς τον σκοπό της εκμετάλλευσης ή από τους διαδόχους του μέρους αυτού, όταν η αμοιβή, η οποία είχε αρχικά συμφωνηθεί,

αποδεικνύεται δυσανάλογα χαμηλή σε σύγκριση με όλα τα επακόλουθα σχετικά έσοδα που προέρχονται από την εκμετάλλευση του έργου. Για τον καθορισμό της αμοιβής λαμβάνονται υπόψη οι ειδικές συνθήκες κάθε περίπτωσης, συμπεριλαμβανομένης της συμβολής του δημιουργού, καθώς και οι ιδιαιτερότητες και οι πρακτικές αμοιβής των διαφορετικών τομέων περιεχομένου.

2. Η παρ. 1 δεν εφαρμόζεται σε συμφωνίες που συνάπτονται από οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης, καθώς και από άλλες οντότητες για τις οποίες εφαρμόζεται το άρθρο 2 του ν. 4481/2017 (Α' 100).

3. Οποιαδήποτε παραίτηση ή συμβατικός περιορισμός των δικαιωμάτων του δημιουργού που προβλέπονται στην παρ. 1 είναι άκυρη. Την ακυρότητα μπορεί να επικαλεστεί μόνο ο δημιουργός.».

Άρθρο 24

Εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών – Προσθήκη άρθρου 39Α στον ν. 2121/1993 (άρθρο 21 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 39 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της ακυρότητας αντίθετων συμφωνιών, προστίθεται άρθρο 39Α, ως εξής:

«Άρθρο 39Α

Εναλλακτικές διαδικασίες επίλυσης διαφορών

1. Οι διαφορές που αφορούν στην υποχρέωση διαφάνειας του άρθρου 15Α και την αξίωση πρόσθετης αμοιβής του άρθρου 32Α μπορούν να υποβάλλονται σε διαμεσολάβηση, εφόσον τα μέρη συμφωνούν, εφαρμοζομένης κατά τα λοιπά αναλόγως της παρ. 9 του άρθρου 35. Οι αντιπροσωπευτικές οργανώσεις των δημιουργών μπορούν να κινούν τις διαδικασίες αυτές κατόπιν συγκεκριμένου αιτήματος ενός ή περισσότερων δημιουργών.

2. Οποιαδήποτε συμβατική διάταξη που αποκλείει την προσφυγή σε διαμεσολάβηση είναι άκυρη. Την ακυρότητα μπορεί να επικαλεστεί μόνο ο δημιουργός.».

Άρθρο 25

Δικαίωμα ανάκλησης - Προσθήκη άρθρου 15B στον ν.
2121/1993
(άρθρο 22 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Μετά από το άρθρο 15Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), όπως προστίθεται σύμφωνα με το άρθρο 20 του παρόντος νόμου, προστίθεται άρθρο 15B, ως εξής:

«Άρθρο 15B

Δικαίωμα ανάκλησης

1. Όταν ο δημιουργός έχει συνάψει αποκλειστική σύμβαση εκμετάλλευσης ή έχει παραχωρήσει αποκλειστική άδεια εκμετάλλευσης ή σύμβαση μεταβίβασης των περιουσιακών του δικαιωμάτων επί έργου ή άλλου αντικειμένου προστασίας προς τον σκοπό της εκμετάλλευσης, έχει δικαίωμα να ανακαλέσει εν όλω ή εν μέρει τη σύμβαση ή την άδεια ή τη μεταβίβαση των δικαιωμάτων, ή να άρει τον αποκλειστικό χαρακτήρα της σύμβασης, όταν δεν λαμβάνει χώρα η εκμετάλλευση του έργου αυτού ή άλλου αντικειμένου προστασίας.
2. Το δικαίωμα ανάκλησης ή άρσης του αποκλειστικού χαρακτήρα της σύμβασης της παρ. 1 μπορεί να ασκηθεί μόνο μετά από την πάροδο εύλογου χρονικού διαστήματος από τη σύναψη της συμφωνίας για τη χορήγηση αποκλειστικής άδειας ή τη σύναψη αποκλειστικής σύμβασης ή τη σύμβαση μεταβίβασης των δικαιωμάτων. Ο δημιουργός ενημερώνει τον αντισυμβαλλόμενο του και ορίζει εύλογη προθεσμία, εντός της οποίας πρέπει να πραγματοποιηθεί η εκμετάλλευση των δικαιωμάτων που αποτελούν αντικείμενο της αποκλειστικής άδειας ή της αποκλειστικής σύμβασης ή της σύμβασης μεταβίβασης.
3. Αν το έργο περιλαμβάνει τη συμβολή περισσότερων του ενός δημιουργών, η άσκηση του δικαιώματος της παρ. 1 από έναν μεμονωμένο δημιουργό αποκλείεται, όταν η συμβολή του δεν είναι σημαντική, λαμβανομένου υπόψη του συνολικού έργου.
4. Το δικαίωμα ανάκλησης δεν εφαρμόζεται στα κινηματογραφικά και εν γένει στα οπτικοακουστικά έργα.

5. Η παρ. 1 δεν εφαρμόζεται, αν η έλλειψη εκμετάλλευσης οφείλεται κυρίως σε συνθήκες, τις οποίες θα αναμενόταν ευλόγως να άρει ο δημιουργός.

6. Οποιαδήποτε συμβατική διάταξη παρεκκλίνει από τον μηχανισμό ανάκλησης που προβλέπεται στην παρ. 1 είναι έγκυρη, μόνο εφόσον βασίζεται σε συμφωνία που προκύπτει από συλλογικές διαπραγματεύσεις.».

Άρθρο 26

Εξαίρεση των δημιουργών προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή – Προσθήκη παρ. 3 στο άρθρο 45 του ν. 2121/1993 (παρ. 2 άρθρου 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 45 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της πρόβλεψης ότι δεν θίγονται άλλες συμφωνίες και νομικές διατάξεις που κατοχυρώνουν δικαιώματα δημιουργών προγραμμάτων ηλεκτρονικών υπολογιστών, προστίθεται παρ. 3 ως εξής:

«3. Τα άρθρα 15Α, 15Β και 32Α δεν εφαρμόζονται στους δημιουργούς προγραμμάτων ηλεκτρονικού υπολογιστή κατά την έννοια της παρ. 3 του άρθρου 2.».

Άρθρο 27

Απαγόρευση μεταβίβασης εν ζωή των δικαιωμάτων των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών – Τροποποίηση παρ. 5 και προσθήκη παρ. 6 στο άρθρο 46 του ν. 2121/1993 (άρθρα 18 έως 23 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

1. Στην παρ. 5 του άρθρου 46 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της δυνατότητας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών να αναθέτουν τη διαχείριση και την προστασία συγκεκριμένων δικαιωμάτων τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο επέρχονται νομοτεχνικές βελτιώσεις και β) το δεύτερο εδάφιο τροποποιείται ώστε η ανάθεση αυτή να γίνεται σύμφωνα με το άρθρο 12 του ν. 4481/2017 (Α' 100) και όχι σύμφωνα με τα άρθρα 54 έως 58 του ν. 2121/1993 και η παρ. 5 διαμορφώνεται ως εξής:

«5. Απαγορεύεται η μεταβίβαση εν ζωή των δικαιωμάτων που προβλέπονται στην παρ. 2 καθώς και η παραίτηση από αυτά. Είναι δυνατή η ανάθεση της

διαχείρισης και προστασίας των δικαιωμάτων αυτών σε οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 12 του ν. 4481/2017 (Α' 100).».

2. Στο άρθρο 46 του ν. 2121/1993 μετά από την παρ. 5 προστίθεται παρ. 6 ως εξής:

«6. Τα άρθρα 15Α, 15Β, 32, 32Α, 39 και 39Α εφαρμόζονται αναλόγως και στις άδειες και συμβάσεις εκμετάλλευσης που συνάπτουν οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες.».

Άρθρο 28

**Περιορισμοί περιουσιακού δικαιώματος – Προσθήκη
παρ. 5 στο άρθρο 3 του ν. 2121/1993
(παρ. 1 άρθρου 3, παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5
και άρθρο 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)**

Στο άρθρο 3 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί του περιουσιακού δικαιώματος, προστίθεται παρ. 5 ως εξής:

«5. Οι περιορισμοί για το περιουσιακό δικαίωμα πνευματικής ιδιοκτησίας των άρθρων 21Α, 21Β και 22Α ισχύουν και για το δικαίωμα αναπαραγωγής του δημιουργού βάσης δεδομένων της περ. α) της παρ. 3. Ο περιορισμός των παρ. 2 έως 4 του άρθρου 21 ισχύει για τα δικαιώματα του δημιουργού βάσης δεδομένων των περ. α), β), δ) και ε) της παρ. 3.».

Άρθρο 29

**Περιορισμοί και εξαιρέσεις από τα δικαιώματα του
δικαιούχου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή -
Προσθήκη παρ. 7, 8 και 9 στο άρθρο 42 του ν.
2121/1993
(παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και παρ. 1
άρθρου 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)**

Στο άρθρο 42 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των περιορισμών και εξαιρέσεων από τα δικαιώματα του δικαιούχου προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή, προστίθενται παρ. 7, 8 και 9 ως εξής:

«7. Οι παρ. 2 έως 4 του άρθρου 21 ισχύουν και για το δικαίωμα αναπαραγωγής, το δικαίωμα μετάφρασης,

προσαρμογής ή άλλης μετατροπής, καθώς και το δικαίωμα διανομής που έχει ο δημιουργός ή άλλος δικαιούχος του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή.

8. Το άρθρο 21B ισχύει και για το δικαίωμα αναπαραγωγής, το δικαίωμα μετάφρασης, προσαρμογής ή άλλης μετατροπής που έχει ο δημιουργός ή άλλος δικαιούχος του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή.

9. Το άρθρο 22A ισχύει και για το δικαίωμα αναπαραγωγής που έχει ο δημιουργός ή άλλος δικαιούχος του προγράμματος ηλεκτρονικού υπολογιστή.».

Άρθρο 30

Περιορισμοί του περιουσιακού δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων – Τροποποίηση άρθρου 45A του ν. 2121/1993 (παρ. 1 άρθρου 3, παρ. 1 άρθρου 4, παρ. 1 άρθρου 5 και άρθρο 6 Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στην παρ. 6 του άρθρου 45A του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των περιορισμών του περιουσιακού δικαιώματος ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, προστίθεται έκτο εδάφιο, και η παρ. 6 διαμορφώνεται ως εξής:

«6. Ο νόμιμος χρήστης της βάσης δεδομένων που έχει τεθεί στη διάθεση του κοινού με οποιονδήποτε τρόπο μπορεί, χωρίς την άδεια του κατασκευαστή της βάσης δεδομένων, να εξάγει ή και/να επαναχρησιμοποιήσει ουσιώδες μέρος του περιεχομένου της: α) όταν πρόκειται για εξαγωγή, για εκπαιδευτικούς ή ερευνητικούς σκοπούς, εφόσον αναφέρεται η πηγή και στον βαθμό που αυτό δικαιολογείται από τον επιδιωκόμενο μη εμπορικό σκοπό, β) όταν πρόκειται για εξαγωγή ή/και επαναχρησιμοποίηση για λόγους δημόσιας ασφάλειας ή για σκοπούς διοικητικής ή δικαστικής διαδικασίας. Το δικαίωμα ειδικής φύσης ισχύει για τις βάσεις δεδομένων των οποίων οι κατασκευαστές ή οι δικαιούχοι είναι υπήκοοι Κράτους - Μέλους ή έχουν τη συνήθη διαμονή τους στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Εφαρμόζεται επίσης στις εταιρείες και επιχειρήσεις που έχουν συσταθεί σύμφωνα με τη νομοθεσία Κράτους - Μέλους και οι

οποίες έχουν την καταστατική τους έδρα, την κεντρική διοίκηση ή την κύρια εγκατάστασή τους εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Όταν η συγκεκριμένη Εταιρία ή επιχείρηση έχει μόνο την καταστατική της έδρα στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι δραστηριότητές της πρέπει να συνδέονται πραγματικά και αδιάλειπτα με την οικονομία ενός Κράτους - Μέλους (άρθρα 9 και 11 Οδηγίας 96/9). Ο περιορισμός που προβλέπεται στο άρθρο 28Α παράγραφοι 1 έως 11 εφαρμόζεται και στο ειδικής φύσης δικαίωμα του κατασκευαστή βάσης δεδομένων. Οι περιορισμοί για το περιουσιακό δικαίωμα του δημιουργού των παρ. 2 έως 4 του άρθρου 21 και των άρθρων 21Α, 21Β, και 22Α ισχύουν και για το δικαίωμα ειδικής φύσης του κατασκευαστή βάσης δεδομένων, όσον αφορά στις πράξεις που ορίζονται στην παρ. 1.».

ΜΕΡΟΣ Γ΄

ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΕΥΛΟΓΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΔΗΜΟΣΙΟ ΔΑΝΕΙΣΜΟ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ν. 2121/1993 – ΕΝΣΩΜΑΤΩΣΗ ΟΔΗΓΙΑΣ 2006/115/ΕΚ

Άρθρο 31

Σκοπός

Σκοπός του Μέρους Γ΄ είναι η ρύθμιση του δικαιώματος δημοσίου δανεισμού των πνευματικών δημιουργών και των δικαιούχων συγγενικών δικαιωμάτων, το οποίο αντικαθίσταται από δικαίωμα εύλογης αμοιβής, ως αντιστάθμισμα του δημόσιου δανεισμού χωρίς την άδεια του δικαιούχου.

Άρθρο 32

Αντικείμενο

Αντικείμενο του Μέρους Γ΄ είναι η ενσωμάτωση στην ελληνική νομοθεσία της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας (L 376). Ειδικότερα, με τα άρθρα 32 έως 38 του σχεδίου νόμου

απαλείφεται το δικαίωμα του δικαιούχου να επιτρέπει ή να απαγορεύει τον δημόσιο δανεισμό των έργων του ενώ ταυτόχρονα εισάγεται σύστημα εύλογης αμοιβής, ως αντιστάθμισμα του δημόσιου δανεισμού χωρίς την άδεια του δικαιούχου.

Άρθρο 33

Το περιουσιακό δικαίωμα – Τροποποίηση άρθρου 3 ν. 2121/1993

(άρθρο 1, περ. α) παρ. 1 άρθρου 3 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

Στην περ. ε) της παρ. 1 του άρθρου 3 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των εξουσιών (δικαιωμάτων) των δημιουργών να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση και τον δημόσιο δανεισμό, όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα των έργων τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «και το δημόσιο δανεισμό» διαγράφονται, β) στο δεύτερο και τρίτο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, γ) το τέταρτο εδάφιο αντικαθίσταται, και η περ. ε) διαμορφώνεται ως εξής:

«ε) Την εκμίσθωση, όσον αφορά το πρωτότυπο ή τα αντίτυπα των έργων τους. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής του πρωτοτύπου ή των αντιτύπων. Το δικαίωμα αυτό δεν εφαρμόζεται σε σχέση με τα έργα αρχιτεκτονικής και τα έργα των εφαρμοσμένων τεχνών. Ως «εκμίσθωση» νοείται η διάθεση προς χρήση, για περιορισμένο χρονικό διάστημα και για άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό όφελος.».

Άρθρο 34

Δημόσιος δανεισμός – Προσθήκη άρθρου 5Α στον ν. 2121/1993

(περ. β) παρ. 1 άρθρου 2, άρθρα 5 και 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

Μετά από το άρθρο 5 του ν. 2121/1993 (Α' 25) προστίθεται άρθρο 5Α ως εξής:

«Άρθρο 5Α

Δημόσιος δανεισμός – Εξουσιοδοτικές διατάξεις

1. Με την επιφύλαξη των παρ. 2 έως 6, επιτρέπεται ο δημόσιος δανεισμός νομίμως δημοσιευμένων έργων σε ανοικτούς στο κοινό νόμιμους κατόχους των υλικών φορέων τους, ιδίως βιβλιοθήκες, δισκοθήκες και ταινιοθήκες. Ως «δανεισμός» νοείται η διάθεση έργων προς χρήση για περιορισμένο χρονικό διάστημα και όχι για άμεσο ή έμμεσο οικονομικό ή εμπορικό όφελος, όταν γίνεται από ιδρύματα που είναι ανοιχτά στο κοινό.
2. Για τον δημόσιο δανεισμό οι φορείς της παρ. 1 οφείλουν εύλογη αμοιβή, η οποία καταβάλλεται υποχρεωτικά στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης των δικαιούχων της παρ. 4. Από την υποχρέωση καταβολής αμοιβής εξαιρείται ο δημόσιος δανεισμός από βιβλιοθήκες δημόσιων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας και δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (σχολικές βιβλιοθήκες), καθώς και από ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες που είναι μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Ακαδημαϊκών Βιβλιοθηκών.
3. Η υποχρέωση εύλογης αμοιβής που οφείλουν φορείς ανήκοντες, εποπτευόμενοι ή επιχορηγούμενοι από το Κράτος ή Οργανισμούς Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) ορίζεται συνολικά για όλους τους δικαιούχους στο ποσό των τριακοσίων πενήντα χιλιάδων (350.000,00) ευρώ ετησίως, καταβάλλεται δε κατά εβδομήντα πέντε τοις εκατό (75%) από το Υπουργείο Εσωτερικών για τους ΟΤΑ και κατά είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) από το Υπουργείο Παιδείας και Θρησκευμάτων. Η εύλογη αμοιβή του πρώτου εδαφίου εξαιρείται από τον Φόρο Προστιθέμενης Αξίας και από κάθε άλλη παρακράτηση. Με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών, Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού και Εσωτερικών, καθορίζονται η διαδικασία που απαιτείται, τα δικαιολογητικά και οι σχετικοί τίτλοι πληρωμής για την είσπραξη της εύλογης αμοιβής. Με όμοια απόφαση, το ύψος της εύλογης αμοιβής αναπροσαρμόζεται κάθε τρία (3) έτη. Με την απόφαση του τετάρτου εδαφίου μπορεί να καθορίζονται ο υπόχρεος καταβολής, τα απαιτούμενα δικαιολογητικά και η διαδικασία πληρωμής, καθώς και κάθε άλλο σχετικό θέμα. Κριτήρια για τον καθορισμό του ύψους της εύλογης αμοιβής, καθώς και για την

αναπροσαρμογή της είναι οι στόχοι πολιτιστικής προαγωγής, ο κύκλος εργασιών του εκδοτικού τομέα, ο συνολικός αριθμός των βιβλιοθηκών, η ετήσια χρηματοδότησή τους, ο συνολικός αριθμός τόμων που βρίσκονται στις συλλογές τους, ο συνολικός αριθμός των δανεισμών, καθώς και τα διεθνή συναλλακτικά ήθη, προσαρμοσμένα στις συνθήκες της Ελλάδας εν όψει ιδίως του πληθυσμού της και του Ακαθάριστου Έγχωριου Προϊόντος της.

4. Η αμοιβή για τον δημόσιο δανεισμό έργων λόγου κατανέμεται κατά εβδομήντα τοις εκατό (70%) στους πνευματικούς δημιουργούς και ειδικότερα στους συγγραφείς, μεταφραστές, φωτογράφους και ¹⁰εικονογράφους και κατά τριάντα τοις εκατό (30%) στους εκδότες. Για τον δανεισμό φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας, η ως άνω αμοιβή κατανέμεται κατά πενήντα πέντε τοις εκατό (55%) στους πνευματικούς δημιουργούς, κατά τριάντα τοις εκατό (30%) στους ερμηνευτές - εκτελεστές καλλιτέχνες και κατά δεκαπέντε τοις εκατό (15%) στους παραγωγούς φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας. Για τα πρώτα τρία (3) έτη η αμοιβή κατανέμεται μόνο στους δικαιούχους πνευματικούς δημιουργούς και εκδότες εντύπων. Με την απόφαση του τετάρτου εδαφίου της παρ. 3 δύναται να καθορίζονται η καταβολή αμοιβής και το ύψος της για τον δημόσιο δανεισμό υλικών φορέων ήχου ή ήχου και εικόνας.

10
δημιουργούς εικαστικών έργων

5. Η αμοιβή καταβάλλεται υποχρεωτικά στους αρμόδιους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης και η καταβολή της απαλλάσσει από οποιαδήποτε άλλη υποχρέωση σχετικά με τον δημόσιο δανεισμό. Η κατανομή της αμοιβής μεταξύ των οργανισμών των δικαιούχων ορίζεται με συμφωνία μεταξύ τους. Αν δεν έχει επιτευχθεί συμφωνία έως τις 30 Απριλίου 2023, και, εφεξής, εντός ενενήντα (90) ημερών από τη δημοσίευση της απόφασης του τρίτου εδαφίου της παρ. 3, η απόφαση για την κατανομή λαμβάνεται από τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας (Ο.Π.Ι.). Η απόφαση του Ο.Π.Ι. διαμορφώνεται σύμφωνα με τις απόψεις των ενδιαφερόμενων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την καλή πίστη, τα συναλλακτικά ήθη και τις ακολουθούμενες πρακτικές σε διεθνές και ενωσιακό επίπεδο. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που δεν συμφωνούν με την απόφαση του Ο.Π.Ι. μπορούν να ζητήσουν από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, να

καθορίσει, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, άλλη κατανομή.

6. Αμοιβή οφείλεται και όταν ο δημόσιος δανεισμός πραγματοποιείται από ανοιχτές στο κοινό βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων, οργανισμών και μορφωτικών ιδρυμάτων μη επιχορηγούμενων τακτικά από το Κράτος ή ΟΤΑ, το ύψος της οποίας συμφωνείται μεταξύ των ιδρυμάτων και φορέων αυτών και των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης. Αν δεν επιτευχθεί συμφωνία μεταξύ τους έως τις 30 Απριλίου 2023, οποιοδήποτε από τα μέρη μπορεί να ζητήσει από το Μονομελές Πρωτοδικείο Αθηνών, να καθορίσει, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, το ύψος της αμοιβής. Για τα κριτήρια προσδιορισμού της αμοιβής ισχύει η παρ. 3 και για την κατανομή της αμοιβής ισχύουν οι παρ. 4 και 5.».

Άρθρο 35

Ρυθμίσεις για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και τα δικαιώματα μεταφραστή - Τροποποίηση παρ. 4 και 5 άρθρου 33 ν. 2121/1993

(άρθρο 1, περ. α) παρ. 1 άρθρου 3 και παρ. 1 άρθρου 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

Στο άρθρο 33 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των ρυθμίσεων για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και τα δικαιώματα μεταφραστή, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην παρ. 4 οι λέξεις «ή δανεισμού» διαγράφονται και η λέξη «τρίτων» αντικαθίσταται από τη λέξη «τρίτους», β) στην παρ. 5: βα) στο πρώτο εδάφιο προστίθεται το οριστικό άρθρο «η» πριν από τη λέξη «αμοιβή» και ββ) το δεύτερο εδάφιο καταργείται, και το άρθρο 33 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 33

Ρυθμίσεις για τη σύμβαση έντυπης έκδοσης και δικαιώματα μεταφραστή

1. Η αμοιβή, που οφείλει να καταβάλει ο εκδότης έντυπης έκδοσης στο δημιουργό για την αναπαραγωγή και τη διανομή του έργου ή αντιτύπων αυτού, συμφωνείται σε ορισμένο ποσοστό επί της λιανικής τιμής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων. Όταν η σύμβαση έντυπης έκδοσης αφορά λογοτεχνικό έργο όπως διήγημα, νουβέλα, μυθιστόρημα, ποίημα, δοκίμιο,

κριτικό δοκίμιο, θεατρικό έργο, ταξιδιωτικό έργο, βιογραφία, που εκδίδεται στην πρωτότυπή του γλώσσα με τη μορφή βιβλίου, εξαιρουμένων των βιβλίων τσέπης, η αμοιβή που οφείλει να καταβάλλει ο εκδότης στο δημιουργό μετά την πώληση των χιλίων (1.000) αντιτύπων δεν μπορεί να είναι μικρότερη από το 10% επί της τιμής λιανικής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων.

2. Κατ' εξαίρεση της προηγούμενης παραγράφου η αμοιβή του δημιουργού μπορεί να συμφωνηθεί σε ορισμένο ποσό στις εξής περιπτώσεις: α) συλλογικά έργα, β) εγκυκλοπαίδειες, λεξικά, ανθολογίες έργων τρίτων, γ) σχολικά βιβλία και βοηθήματα, δ) λευκώματα, ημερολόγια, ατζέντες, πρακτικοί οδηγοί, έντυπα παιχνίδια και εκπαιδευτικό υλικό όπως χάρτες, άτλαντες, ε) πρόλογοι, σχολιασμοί, εισαγωγές, παρουσιάσεις, στ) εικονογραφήσεις και φωτογραφικό υλικό έντυπων εκδόσεων, ζ) μη λογοτεχνικά εικονογραφημένα παιδικά βιβλία, η) πολυτελείς εκδόσεις περιορισμένου αριθμού εντύπων, θ) περιοδικά, εφημερίδες.

3. Εάν υπάρχουν περισσότεροι δημιουργοί, και η μεταξύ τους σχέση δεν έχει ρυθμιστεί διαφορετικά, η ποσοστιαία αμοιβή κατανέμεται σε αυτούς ανάλογα με την έκταση της συμβολής του καθενός. Σε περίπτωση που ένας ή περισσότεροι δημιουργοί δεν προστατεύονται κατά τις διατάξεις των νόμων περί πνευματικής ιδιοκτησίας, οι προστατευόμενοι δημιουργοί παίρνουν το ποσοστό αμοιβής που συμφωνήθηκε ή αυτό το οποίο θα έπαιρναν κατά την παρ. 1 του παρόντος άρθρου, αν προστατεύονταν όλοι οι δημιουργοί.

4. Σε περίπτωση εκμίσθωσης αντιτύπων από τρίτους, η αμοιβή για την παροχή της αναγκαίας άδειας κατανέμεται σε ίσα μέρη ανάμεσα στο δημιουργό και τον εκδότη.

5. Στις περιπτώσεις που η αμοιβή του δημιουργού καθορίζεται σε ποσοστό επί της λιανικής πώλησης, όλα τα αντίτυπα του έργου πρέπει να φέρουν την υπογραφή του συγγραφέα, εκτός αν συμφωνηθεί άλλος τρόπος ελέγχου.

6. Η αμοιβή που οφείλει να καταβάλλει ο εκδότης έντυπης έκδοσης στο μεταφραστή ενός έργου για τη μετάφραση, την αναπαραγωγή και διανομή του έργου, συμφωνείται σε ορισμένο ποσοστό επί της τιμής

λιανικής πώλησης όλων των πωλούμενων αντιτύπων. Οι διατάξεις των παραγράφων 2, 4 και 5 του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται αναλόγως.

7. Το όνομα του μεταφραστή αναφέρεται υποχρεωτικά και με εμφανή τρόπο στη σελίδα του κύριου τίτλου του βιβλίου. Μετά από συμφωνία με τον εκδότη, το όνομα του μεταφραστή μπορεί να αναφέρεται και στο εξώφυλλο του βιβλίου.».

Άρθρο 36

**Άδεια από ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες για την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης - Τροποποίηση περ. δ) παρ. 2 άρθρου 46 ν. 2121/1993
(άρθρο 1, περ. β) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)**

Στην περ. δ) της παρ. 2 του άρθρου 46 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της δυνατότητας των ερμηνευτών ή εκτελεστών καλλιτεχνών να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση και τον δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «και το δημόσιο δανεισμό» διαγράφονται, β) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, και η παρ. 2 του άρθρου 46 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Οι ερμηνευτές ή εκτελεστές καλλιτέχνες έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν:

- α) την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους σε υλικό φορέα,
- β) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά την εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους,
- γ) τη διανομή στο κοινό του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης όσον αφορά τον υλικό φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός

της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του,

δ) την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή της ερμηνείας ή εκτέλεσης. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων.

ε) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, καθώς και την παρουσίαση στο κοινό του υλικού φορέα με την παράνομη εγγραφή της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσης,

στ) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια, της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, εκτός αν η μετάδοση αυτή αποτελεί αναμετάδοση νόμιμης μετάδοσης,

ζ) την παρουσίαση στο κοινό της ζωντανής ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, που γίνεται με οποιονδήποτε τρόπο, εκτός από ραδιοτηλεοπτική μετάδοση,

η) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στην εγγραφή σε υλικό φορέα της ερμηνείας ή εκτέλεσής τους, όπου και όταν επιλέγει ο ίδιος. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).».

Άρθρο 37

**Εκμίσθωση υλικού φορέα από τους παραγωγούς
φωνογραφημάτων - Τροποποίηση περ. γ) παρ. 1**

άρθρου 47 ν. 2121/1993

(άρθρο 1, περ. γ) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6

Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

Στην περ. γ) της παρ. 1 του άρθρου 47 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της δυνατότητας των παραγωγών φωνογραφημάτων (παραγωγών υλικών φορέων ήχου) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση ή τον δημόσιο δανεισμό των υλικών φορέων τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «ή το δημόσιο δανεισμό» διαγράφονται, β) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, και η παρ. 1 του άρθρου 47 διαμορφώνεται ως εξής:

«1. Οι παραγωγοί φωνογραφημάτων (παραγωγοί υλικών φορέων ήχου) έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν:

- α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά τα φωνογραφήματά τους,
- β) τη διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων που έχουν παραγάγει με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τους ως άνω υλικούς φορείς, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του,
- γ) την εκμίσθωση των ως άνω υλικών φορέων. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων,
- δ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στα φωνογραφήματά τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης,
- ε) την εισαγωγή των ως άνω υλικών φορέων που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή τους ή, εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν το δικαίωμα της εισαγωγής τους στην Ελλάδα είχε συμβατικά διατηρηθεί από τον παραγωγό. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).».

Άρθρο 38

**Εκμίσθωση υλικού φορέα από τους παραγωγούς
οπτικοακουστικών έργων – Τροποποίηση περ. γ) και
στ) παρ. 2 άρθρου 47 ν. 2121/1993
(άρθρο 1, περ. δ) παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6
Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)**

Στην παρ. 2 του άρθρου 47 του ν. 2121/1993, περί της δυνατότητας των παραγωγών οπτικοακουστικών έργων (παραγωγών υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση ή τον δημόσιο δανεισμό των υλικών φορέων τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην

περ. γ): αα) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «ή το δημόσιο δανεισμό» διαγράφονται, αβ) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, β) στην περ. στ): βα) μετά από τις λέξεις «ραδιοτηλεοπτική μετάδοση» προστίθενται οι λέξεις «ή αναμετάδοση», ββ) ~~μετά από τη λέξη «αναμετάδοσης» προστίθενται οι λέξεις «σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 35»~~, βγ) διαγράφεται η αναφορά σε άρθρα της Οδηγίας 2001/29, και η παρ. 2 του άρθρου 47 διαμορφώνεται ως εξής:

«ή καλωδιακής αναμετάδοσης» αντικαθίσταται από τη φράση «ή της σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 άρθρου 35 αναμετάδοσης».

«2. Οι παραγωγοί οπτικοακουστικών έργων (παραγωγοί υλικών φορέων εικόνας ή ήχου και εικόνας) έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή απαγορεύουν:

α) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά το πρωτότυπο και τα αντίτυπα (αντίγραφα) των ταινιών τους,

β) τη διανομή στο κοινό των ως άνω υλικών φορέων που έχουν παραγάγει με πώληση ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τους ως άνω υλικούς φορείς, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του,

γ) την εκμίσθωση των ως άνω υλικών φορέων. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής των ως άνω υλικών φορέων.

δ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει, όσον αφορά στο πρωτότυπο και τα αντίγραφα των ταινιών τους. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης,

ε) την εισαγωγή των ως άνω υλικών φορέων που παρήχθησαν στο εξωτερικό χωρίς τη συναίνεσή τους ή, εφόσον πρόκειται για εισαγωγή από χώρες εκτός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αν το δικαίωμα της εισαγωγής τους στην Ελλάδα είχε συμβατικά διατηρηθεί από τον παραγωγό,

στ) τη ραδιοτηλεοπτική μετάδοση ή αναμετάδοση με οποιονδήποτε τρόπο, συμπεριλαμβανομένης της δορυφορικής μετάδοσης ή ~~καλωδιακής αναμετάδοσης~~

700
715

σύμφωνα με τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 35^{το} ως άνω υλικών φορέων, καθώς και την παρουσίαση αυτών στο κοινό».

10
απαμετάδοσης

Άρθρο 39

Άδεια και εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους από τους ραδιοηλεκτρονικούς οργανισμούς - Τροποποίηση περ.¹⁰⁰ στ) παρ. 1 άρθρου 48 ν. 2121/1993 (άρθρο 1, άρθρο 6, παρ. 2 και 3 άρθρου 7 και περ. δ) παρ. 1 άρθρου 9 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

100
β) και

~~στην περ. στ) της παρ. 1 του άρθρου 48 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της δυνατότητας των ραδιοηλεκτρονικών οργανισμών να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση ή τον δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στο πρώτο εδάφιο οι λέξεις «και το δημόσιο δανεισμό» διαγράφονται, β) στο δεύτερο εδάφιο επέρχονται γλωσσικές μεταβολές προς τον σκοπό της εναρμόνισης με την τροποποίηση του πρώτου εδαφίου, και η παρ. 1 του άρθρου 48 διαμορφώνεται ως εξής:~~

100
στην παρ. 1 του άρθρου 4
του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της δυνατότητας των ραδιοηλεκτρονικών οργανισμών να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν την εκμίσθωση ή τον δημόσιο δανεισμό του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) στην περ. β) διαγράφονται οι λέξεις: «σε χώρους όπου η είσοδος επιτρέπεται με εισιτήριο», β) 5

1
στην
1βα
1ββ

«1. Οι ραδιοηλεκτρονικοί οργανισμοί έχουν το δικαίωμα να επιτρέπουν ή να απαγορεύουν:

- α) την αναμετάδοση των εκπομπών τους με οποιονδήποτε τρόπο, όπως ηλεκτρομαγνητικά κύματα, δορυφόροι, καλώδια,
- β) την παρουσίαση στο κοινό των εκπομπών τους ^{σε} χώρους όπου η είσοδος επιτρέπεται με εισιτήριο,
- γ) την εγγραφή των εκπομπών τους σε υλικούς φορείς ήχου ή εικόνας ή ήχου και εικόνας, είτε οι εκπομπές αυτές μεταδίδονται ενσυρμάτως είτε ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης,
- δ) την άμεση ή έμμεση, προσωρινή ή μόνιμη αναπαραγωγή με οποιοδήποτε μέσο και μορφή, εν όλω ή εν μέρει, όσον αφορά την υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους που μεταδίδονται ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, συμπεριλαμβανομένης της καλωδιακής ή δορυφορικής μετάδοσης,
- ε) τη διανομή στο κοινό των υλικών φορέων με την εγγραφή των εκπομπών τους, μέσω πώλησης ή με άλλους τρόπους. Το δικαίωμα διανομής δεν αναλώνεται

εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όσον αφορά τους υλικούς φορείς με την εγγραφή των εκπομπών, εκτός από την περίπτωση της πρώτης πώλησης εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης που πραγματοποιείται από τον δικαιούχο ή με τη συγκατάθεσή του,

στ) την εκμίσθωση του υλικού φορέα με την εγγραφή των εκπομπών τους. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται από οποιαδήποτε πώληση ή άλλη πράξη διανομής του ως άνω υλικού φορέα,

ζ) τη διάθεση στο κοινό, ενσυρμάτως ή ασυρμάτως, κατά τρόπο ώστε οποιοσδήποτε να έχει πρόσβαση στην υλική ενσωμάτωση των εκπομπών τους, όπου και όταν ο ίδιος επιλέγει. Το δικαίωμα αυτό δεν αναλώνεται με οποιαδήποτε πράξη διάθεσης στο κοινό με την έννοια της παρούσας ρύθμισης. (άρθρα 2, 3 παρ. 2 και 3, 4 Οδηγίας 2001/29).».

Άρθρο 40

Αναλογική εφαρμογή των ρυθμίσεων περί δημόσιου

δανεισμού στα συγγενικά δικαιώματα – Προσθήκη

περ. ι) στο άρθρο 52 του ν. 2121/1993

(άρθρο 1, εδάφιο δεύτερο παρ. 1 άρθρου 3 και άρθρο 6 Οδηγίας 2006/115/ΕΚ)

Μετά από την περ. ι) του άρθρου 52 του ν. 2121/1993 (Α' 25), προστίθεται περ. ια) ως εξής:

«ια) Το άρθρο 5Α ισχύει αναλόγως και για τα συγγενικά δικαιώματα του παρόντος.».

ΜΕΡΟΣ Δ'

ΑΝΑΠΑΡΑΓΩΓΗ ΠΡΟΣΘΕΤΟΥ ΑΝΤΙΤΥΠΟΥ ΑΠΟ ΜΗ
ΚΕΡΔΟΣΚΟΠΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ Η' ΑΡΧΕΙΑ –
ΕΦΑΡΜΟΓΗ ΟΔΗΓΙΩΝ (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 ΚΑΙ
2006/115/ΕΚ – ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ ΑΡΘΡΩΝ 22 ΚΑΙ 71 ν.
2121/1993 – ~~ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ~~

Άρθρο 41

Σκοπός

Σκοπός του Μέρους Δ' είναι η θέσπιση ρυθμίσεων για την αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη

κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή και η εφαρμογή των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2006/115/ΕΚ.

Άρθρο 42 **Αντικείμενο**

Αντικείμενο του Μέρους Δ' είναι:

α) Η πρόβλεψη για αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή,

β) Η κατάργηση της νομοθετικής εξουσιοδότησης της περ. β) της παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993 (Α' 25) για την έκδοση προεδρικού διατάγματος περί καθορισμού της αμοιβής που λαμβάνουν οι δικαιούχοι για τον δημόσιο δανεισμό, του τρόπου και του συστήματος είσπραξης και διανομής της, του συνόλου των βιβλιοθηκών και φορέων, που εμπίπτουν στη ρύθμιση, καθώς και της πρόβλεψης σύμφωνα με την οποία, μέχρι την έκδοση του προεδρικού διατάγματος, οι δημόσιες βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες που ανήκουν σε Ν.Π.Δ.Δ. και σε Ν.Π.Ι.Δ., που εποπτεύονται από το Κράτος, οι δημοτικές βιβλιοθήκες, οι βιβλιοθήκες κοινωφελών ιδρυμάτων και οργανισμών, μορφωτικών ιδρυμάτων και αποστολών στην Ελλάδα, καθώς και οι βιβλιοθήκες ιδιωτικών εκπαιδευτηρίων δεν καταβάλλουν αμοιβή για τον δημόσιο δανεισμό.

γ) Η εναρμόνιση των άρθρων 22 και 71 του ν. 2121/1993 με ρυθμίσεις που εισάγονται με τον παρόντα νόμο, προς τον σκοπό ενσωμάτωσης των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019, (ΕΕ) 790/2019 και 2006/115/ΕΚ.

δ) Η ενοποίηση του ρυθμιστικού πεδίου που αφορά τις προσβολές των δικαιωμάτων νομίμων δικαιούχων στον τομέα της τρισδιάστατης εκτύπωσης (3D printing), οι οποίες λαμβάνουν χώρα μέσω των παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών, μέσω των οποίων χρησιμοποιούνται, διαμοιράζονται ή φιλοξενούνται ψηφιακά μοντέλα ή ψηφιακά αρχεία χωρίς πηγαίο κώδικα που σχετίζονται με τη διαδικασία της τρισδιάστατης εκτύπωσης.

Άρθρο 43

Αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία - Τροποποίηση άρθρου 22 του ν. 2121/1993

Στο άρθρο 22 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί των βιβλιοθηκών και αρχείων, επέρχονται οι ακόλουθες τροποποιήσεις: α) ο τίτλος του άρθρου αντικαθίσταται, β) τίθεται ο αριθμός «1.» στην πρώτη παράγραφο, γ) η παρ. 2 καταργείται, και το άρθρο 22 διαμορφώνεται ως εξής:

«Άρθρο 22

Αναπαραγωγή πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία

1. Επιτρέπεται, χωρίς την άδεια του δημιουργού και χωρίς αμοιβή, η αναπαραγωγή ενός πρόσθετου αντιτύπου από μη κερδοσκοπικές βιβλιοθήκες ή αρχεία, που έχουν αντίτυπο του έργου στη μόνιμη συλλογή τους, προκειμένου να διατηρήσουν το αντίτυπο αυτό ή να το μεταβιβάσουν σε άλλη, μη κερδοσκοπική, βιβλιοθήκη ή αρχείο. Η αναπαραγωγή επιτρέπεται μόνο αν είναι αδύνατη η προμήθεια ενός τέτοιου αντιτύπου από την αγορά σε σύντομο χρόνο και με εύλογους όρους.
2. Καταργείται.».

Άρθρο 44

Εφαρμογή της Οδηγίας 2006/115/ΕΚ - Τροποποίηση παρ. 2 άρθρου 71 του ν. 2121/1993

Η παρ. 2 του άρθρου 71 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της εφαρμογής της Οδηγίας 92/100/ΕΟΚ του Συμβουλίου των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων της 19ης Νοεμβρίου 1992, τροποποιείται ώστε να αναφέρεται η Οδηγία 2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 και να επικαιροποιηθούν τα παραπεμπόμενα άρθρα, και η παρ. 2 διαμορφώνεται ως εξής:

«2. Τα άρθρα 3 παρ. 1, περ. ε', 5Α, 9, 34, 46, 47, 48, 49, 52 και 53 αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας

2006/115/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 12ης Δεκεμβρίου 2006 σχετικά με το δικαίωμα εκμίσθωσης, το δικαίωμα δανεισμού και ορισμένα δικαιώματα συγγενικά προς την πνευματική ιδιοκτησία στον τομέα των προϊόντων της διάνοιας.».

Άρθρο 45

Εφαρμογή των Οδηγιών (ΕΕ) 789/2019 και (ΕΕ) 790/2019 - Προσθήκη παρ. 12 και 13 στο άρθρο 71 του ν. 2121/1993

Στο άρθρο 71 του ν. 2121/1993, περί της εφαρμογής των ενωσιακών οδηγιών, προστίθενται παρ. 12 και 13 ως εξής:

«12. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 4 και οι παρ. 5 έως 9 του άρθρου 35, καθώς και τα άρθρα 3Α, 3Β και η παρ. 4 του άρθρου 68Α αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας 2019/789 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 7ης Απριλίου 2019 για τον καθορισμό κανόνων σχετικά με την άσκηση των δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και των συγγενικών δικαιωμάτων που ισχύουν για ορισμένες επιγραμμικές μεταδόσεις ραδιοτηλεοπτικών οργανισμών και αναμεταδόσεις τηλεοπτικών και ραδιοφωνικών προγραμμάτων, και για την τροποποίηση της Οδηγίας 93/83/ΕΟΚ του Συμβουλίου (L 130).

13. Η παρ. 5 του άρθρου 3, τα άρθρα 15Α, 15Β, 21, 21Α, 21Β, 22Α, 27Β, 31Α, οι παρ. 1, 3 και 4 του άρθρου 32, τα άρθρα 32Α, 34Α, 39Α, οι παρ. 7, 8 και 9 του άρθρου 42, η παρ. 3 του άρθρου 45, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 45Α, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 και η παρ. 6 του άρθρου 46, το άρθρο 51Β, η περ. ι του άρθρου 52, η παρ. 5 του άρθρου 66Α και το άρθρο 66ΣΤ αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ».

Άρθρο 46

Υποχρεώσεις παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών - Αντικατάσταση άρθρου 55 ν. 4961/2022

Το άρθρο 55 του ν. 4961/2022 (Α' 146), περί των υποχρεώσεων των παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών μέσω των οποίων χρησιμοποιούνται, διαμοιράζονται ή φιλοξενούνται ψηφιακά μοντέλα ή ψηφιακά αρχεία χωρίς πηγαίο κώδικα που σχετίζονται με τη διαδικασία της τρισδιάστατης εκτύπωσης, αντικαθίσταται ως εξής:

«Άρθρο 55

Υποχρεώσεις παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών

Σε περίπτωση προσβολής δικαιώματος του νόμιμου δικαιούχου που λαμβάνει χώρα μέσω των παρόχων επιγραμμικών πλατφορμών, μέσω των οποίων χρησιμοποιούνται, διαμοιράζονται ή φιλοξενούνται ψηφιακά μοντέλα ή ψηφιακά αρχεία χωρίς πηγαίο κώδικα που σχετίζονται με τη διαδικασία της τρισδιάστατης εκτύπωσης εφαρμόζεται το άρθρο 66ΣΤ του ν. 2121/1993 (Α' 25)».

«ΜΕΡΟΣ Ε΄

ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΔΗΜΟΣΙΟΠΟΙΗΣΗ ΣΤΟΙΧΕΙΩΝ ΤΩΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΩΝ ΟΝΤΟΤΗΤΩΝ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ - ΧΟΡΗΓΗΣΗ ΠΡΟΘΕΣΜΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ ΤΟΥ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗΣ ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΑΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΝΟΜΗ ΤΟΥ ΠΟΣΟΣΤΟΥ ΤΗΣ ΕΥΛΟΓΗΣ ΑΜΟΙΒΗΣ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ Ν. 4481/2017 ΚΑΙ Ν. 2121/1993

ΒΟΥΛ.ΤΡΟΠ. 1464/49 [ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ 5 ΑΡΘΡΑ]

όπως τροπ.

Άρθρο ~~48~~

Δημοσιοποίηση πληροφοριών των οργανισμών συλλογικής διαχείρισης σχετικά με τον κατάλογο των συμβάσεων εκπροσώπησης και με το επικαιροποιημένο ρεπερτόριο - Τροποποίηση παρ. 6 άρθρου 2 ν. 4481/2017

Η παρ. 6 του άρθρου 2 του ν. 4481/2017 (Α' 100), περί του πεδίου εφαρμογής, τροποποιείται με την προσθήκη των περ. θ' και ιθ' της παρ. 1 του άρθρου 28 στο ρυθμιστικό της πεδίο και η παρ. 6 διαμορφώνεται ως εξής:

«6. Η παρ. 1 του άρθρου 22, τα άρθρα 25 και 27, οι περ. α', β', γ', στ', ζ', η', θ' και ιθ' της παρ. 1 και η παρ. 3 του άρθρου 28, το άρθρο 32, το άρθρο 43, τα άρθρα 46 και 47 και το άρθρο 49, εφαρμόζονται σε όλες τις ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης που είναι εγκατεστημένες στην Ελληνική Επικράτεια.»

Άρθρο ~~48~~

Υποχρέωση των ανεξάρτητων οντοτήτων διαχείρισης για υποβολή πληροφοριών προς τον Οργανισμό Πνευματικής Ιδιοκτησίας – Προσθήκη παρ. 4 και 5 στο άρθρο 32 ν. 4481/2017

Στο άρθρο 32 του ν. 4481/2017 (Α' 100), περί ανεξάρτητων οντοτήτων διαχείρισης, προστίθενται παρ. 4 και 5 ως εξής:

«4. Οι ανεξάρτητες οντότητες διαχείρισης (ΑΟΔ), εντός τριμήνου από τη δραστηριοποίησή τους, υποχρεούνται να υποβάλουν στον ΟΠΙ τις πληροφορίες, που προβλέπονται στις περ. α', β', γ', στ', ζ', η', θ' και ιθ' της παρ. 1 του άρθρου 28, καθώς επίσης πληροφορίες αναφορικά με τις συμβάσεις εκπροσώπησης αν δραστηριοποιούνται ως αποκλειστικοί αντιπρόσωποι. Αυτές οι πληροφορίες επικαιροποιούνται αμέσως μετά από κάθε μεταβολή τους και σε κάθε περίπτωση μία φορά κάθε έτος, έως την 31η Ιανουαρίου, σύμφωνα και με την παρ. 7 του άρθρου 4. Επί των στοιχείων αυτών μπορεί να ζητηθεί συμπλήρωση ή επεξήγηση.

5. Δεν επιτρέπεται σε ΑΟΔ του παρόντος είτε να καθίσταται μέλος σε Οργανισμό Συλλογικής Διαχείρισης, είτε να συμβάλλεται με αυτόν στο πλαίσιο οποιασδήποτε άλλης συμβατικής σχέσης με αντικείμενο την υποχρεωτική συλλογική διαχείριση δικαιωμάτων και διανομή αυτών στους δικαιούχους.»

Άρθρο 49

Μεταβατική διάταξη για την ισχύ της παρ. 6 του άρθρου 2 και των παρ. 4 και 5 του άρθρου 32 του ν. 4481/2017

Τα άρθρα 47 και 48 ισχύουν από 1ης.1.2021. Προς τις Ανεξάρτητες Οντότητες Διαχείρισης χορηγείται προθεσμία τριάντα (30) ημερών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, ώστε να συμμορφωθούν με την παρ. 6 του άρθρου 2 και τις παρ. 4 και 5 του άρθρου 32 του ν. 4481/2017 (Α' 100).

Άρθρο 50

Προθεσμία για την έκδοση απόφασης του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας για την κατανομή των ποσοστών της εύλογης αμοιβής στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης – Τροποποίηση παρ. 9 άρθρου 18 ν. 2121/1993

Το πρώτο εδάφιο της παρ. 9 του άρθρου 18 του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί της συμφωνίας για την κατανομή του ποσοστού της εύλογης αμοιβής για την ιδιωτική αναπαραγωγή, τροποποιείται με την πρόβλεψη προθεσμίας για την έκδοση της απόφασης του Οργανισμού Πνευματικής Ιδιοκτησίας και η παρ. 9 διαμορφώνεται ως εξής:

«9. Όταν στην ίδια κατηγορία ή υποκατηγορία δικαιούχων υπάρχουν περισσότεροι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης και η συμφωνία για τη μεταξύ τους κατανομή του ποσοστού της εύλογης αμοιβής δεν έχει επιτευχθεί μέχρι την 1η Απριλίου εκάστου έτους, η κατανομή των ποσοστών της εύλογης αυτής αμοιβής στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης της κάθε κατηγορίας ή υποκατηγορίας δικαιούχων, ο τρόπος είσπραξης και καταβολής, καθώς και κάθε άλλη σχετική λεπτομέρεια καθορίζονται με απόφαση του ΟΠΙ, η οποία εκδίδεται εντός προθεσμίας τριών (3) μηνών από τη διαπίστωση της αδυναμίας συμφωνίας ως ανωτέρω και σε κάθε περίπτωση έως την 30ή Ιουνίου εκάστου έτους, άλλως οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης δικαιούνται να ζητήσουν τον καθορισμό της εν λόγω αμοιβής δικαστικώς σύμφωνα με τα επόμενα εδάφια. Η απόφαση του ΟΠΙ διαμορφώνεται σύμφωνα με τις απόψεις των ενδιαφερόμενων οργανισμών συλλογικής διαχείρισης, την καλή πίστη, τα συναλλακτικά ήθη και τις ακολουθούμενες πρακτικές σε διεθνές και κοινοτικό επίπεδο. Οι οργανισμοί συλλογικής διαχείρισης που δεν συμφωνούν με την απόφαση του ΟΠΙ, μπορούν να ζητήσουν από το Μονομελές Πρωτοδικείο δικάζον, κατά τη διαδικασία των ασφαλιστικών μέτρων, να καθορίσει άλλη κατανομή, οι οφειλέτες όμως υποχρεούνται να καταβάλουν στους οργανισμούς συλλογικής διαχείρισης την εύλογη αμοιβή με βάση την απόφαση του ΟΠΙ. Η καταβολή αυτή συνεπάγεται την εξόφληση και ελευθέρωσή τους.»

Άρθρο 51

Μεταβατική διάταξη για την ισχύ του πρώτου εδαφίου της παρ. 9 του άρθρου 18 ν. 2121/1993

Το άρθρο 50 ισχύει από 1ης.1.2022. Για την πρώτη εφαρμογή του πρώτου εδαφίου της παρ. 9 του άρθρου 18 του ν. 2121/1993 (Α' 25) χορηγείται προθεσμία για την έκδοση της απόφασης του ΟΠΙ έως την 31η.12.2022.»

[ΤΕΛΟΣ ΒΟΥΛ. ΤΡΟΠ. 1464/49]

ΥΠ. ΤΡΟΠ. 1465/50 (ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ 2 ΑΡΘΡΑ)

Άρθρο 52

Παράταση του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου ο προϋπολογισμός του Οργανισμού Διαχείρισης και Ανάπτυξης Πολιτιστικών Πόρων βαρύνεται με την κάλυψη της δαπάνης που προβλέπεται στην περ. ιζ) της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 4761/2020 – Τροποποίηση παρ. 10 άρθρου 43 ν. 4761/2020

Η παρ. 10 του άρθρου 43 του ν. 4761/2020 (Α' 248), περί του καθορισμού μεταβατικά του χρονικού διαστήματος εντός του οποίου ο προϋπολογισμός του Οργανισμού Διαχείρισης και Ανάπτυξης Πολιτιστικών Πόρων βαρύνεται με την κάλυψη της δαπάνης για αμοιβές, επιδόματα και αποζημιώσεις σύμφωνα με την περ. ιζ) της παρ. 1 του άρθρου 16 του ίδιου νόμου, τροποποιείται με την αντικατάσταση των λέξεων «δύο (2) ετών» από τις λέξεις «τεσσάρων (4) ετών» και η παρ. 10 διαμορφώνεται ως εξής:

«10. Η δαπάνη που προβλέπεται στην περ. ιζ) της παρ. 1 του άρθρου 16, βαρύνει τον Ο.Δ.Α.Π. για χρονικό διάστημα τεσσάρων (4) ετών από την έναρξη ισχύος του παρόντος, οπότε και αναλαμβάνεται από το Υπουργείο Πολιτισμού και Αθλητισμού.».

Άρθρο 53

Καθορισμός με κοινή υπουργική απόφαση των όρων, των προϋποθέσεων και των διαδικασιών καταβολής του μηνιαίου επιδόματος της περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 16 του ν. 4761/2020 – Προσθήκη παρ. 17α στο άρθρο 45 ν. 4761/2020

1. Στο άρθρο 45 του ν. 4761/2020 (Α' 248), περί των εξουσιοδοτικών διατάξεων, μετά από την παρ. 17 προστίθεται παρ. 17α, ως εξής:

«17α. Για την εφαρμογή της περ. β) της παρ. 1 του άρθρου 16, περί πληρωμής επιδόματος προς υπαλλήλους του Ο.Δ.Α.Π. ή του Υπουργείου Πολιτισμού και Αθλητισμού που ασκούν χρέη διαχειριστή εσόδων ή επόπτη ή Προϊσταμένου

περιφερειακού γραφείου, με κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Πολιτισμού και Αθλητισμού, καθορίζονται οι όροι, οι προϋποθέσεις και η διαδικασία καταβολής του μηνιαίου επιδόματος στους δικαιούχους.».

2. Η ισχύς της παρ. 1 άρχεται από την έναρξη ισχύος του ν. 4761/2020.

(ΤΕΛΟΣ ΥΠ. ΤΡΟΠ. 1465/50)

Άρθρο 47
[Καταργούμενες διατάξεις]

Γ Καταργούμενη διάταξη

1. Η παρ. 5 του άρθρου 15 του ν. 2121/1993 (Α' 25),
περί της υποχρέωσης του προς ον ή μεταβίβαση του
περιουσιακού δικαιώματος ή του φορέα αποκλειστικής
άδειας εκμετάλλευσης να καταστήσει το έργο προσιτό
στο κοινό σε εύλογο χρόνο και με τον κατάλληλο τρόπο
εκμετάλλευσης, καταργείται.

Γ 54

Γ# ΝΕΡΟΣ 2'

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΗ ΔΙΑΤΑΞΗ - ΔΙΑΧΡΟ-
ΝΙΚΟ ΔΙΚΑΙΟ - ΤΡΟΠΟΠΟΙΗΣΗ

ΑΡΘΡΟΥ 68Α Ν. 2121/1993 -

ΕΝΑΡΞΗ ΙΣΧΥΟΣ

2. Η παρ. 2 του άρθρου 22 του ν. 2121/1993, περί του
δημόσιου δανεισμού, χωρίς την άδεια του δημιουργού
και χωρίς αμοιβή, έργων από τις βιβλιοθήκες των
δημοσίων εκπαιδευτικών ιδρυμάτων πρωτοβάθμιας και
δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης (σχολικές βιβλιοθήκες),
καθώς και από τις ακαδημαϊκές βιβλιοθήκες που είναι
μέλη του Συνδέσμου Ελληνικών Ακαδημαϊκών
Βιβλιοθηκών, καθώς και περί της πρόβλεψης του

καθορισμού της αμοιβής που λαμβάνουν οι δικαιούχοι
για τον δημόσιο δανεισμό, του τρόπου και του
συστήματος είσπραξης και διανομής της με έκδοση
σχετικού προεδρικού διατάγματος, καταργείται.

Άρθρο 48

Διαχρονικό δίκαιο – Προσθήκη παρ. 4 έως 7
στο άρθρο 68Α ν. 2121/1993
(άρθρο 11 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/789, άρθρα 26
και 27 της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790)

Στο άρθρο 68Α του ν. 2121/1993 (Α' 25), περί του διαχρονικού δικαίου, προστίθενται παρ. 4, 5, 6 και 7 ως εξής:

«4. Συμφωνίες σχετικά με την άσκηση δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας και συγγενικών δικαιωμάτων, οι οποίες αφορούν: α) στις πράξεις παρουσίασης στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας, με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, καθώς και της διάθεσης στο κοινό έργων ή άλλων αντικειμένων προστασίας με ενσύρματα ή ασύρματα μέσα, με τρόπο ώστε το κοινό να έχει πρόσβαση σε αυτά σε τόπο και χρόνο που ο καθένας επιλέγει ατομικά, οι οποίες πραγματοποιούνται στο πλαίσιο της παροχής μιας επιγραμμικής υπηρεσίας και β) στις πράξεις αναπαραγωγής που είναι αναγκαίες για την παροχή, την πρόσβαση σε ή τη χρήση μιας τέτοιας επιγραμμικής υπηρεσίας και είναι σε ισχύ την 7η Ιουνίου 2021 υπόκεινται στο άρθρο 3B από την 7η Ιουνίου 2023, εφόσον λήγουν μετά από την ημερομηνία αυτή. Άδειες, οι οποίες χορηγήθηκαν για πράξεις παρουσίασης στο κοινό που εμπίπτουν στο άρθρο 3Α και είναι σε ισχύ την 7η Ιουνίου 2021, υπόκεινται στο άρθρο 3Α από την 7η Ιουνίου 2025, εφόσον λήγουν μετά από την ημερομηνία αυτή.

5. Η παρ. 5 του άρθρου 3, τα άρθρα 15Α, 15Β, 21, 21Α, 21Β, 22Α, 27Β, 31Α, οι παρ. 1, 3 και 4 του άρθρου 32, τα άρθρα 32Α, 34Α, 39Α, οι παρ. 7, 8 και 9 του άρθρου 42, η παρ. 3 του άρθρου 45, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 6 του άρθρου 45Α, το τελευταίο εδάφιο της παρ. 5 και η

Γ^ο
η παρ. 3 των άρθρων 34,

παρ. 6 του άρθρου 46, το άρθρο 51B, η περ. ι του άρθρου 52, η παρ. 6 του άρθρου 66A και το άρθρο 66ΣΤ, που αποτελούν εφαρμογή της Οδηγίας (ΕΕ) 2019/790 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου της 17ης Απριλίου 2019 για τα δικαιώματα πνευματικής ιδιοκτησίας και τα συγγενικά δικαιώματα στην ψηφιακή ενιαία αγορά και για την τροποποίηση των Οδηγιών 96/9/ΕΚ και 2001/29/ΕΚ, ισχύουν από την 7η Ιουνίου 2021¹. Ειδικώς η ισχύς της παρ. 6 του άρθρου 51B, περί της πρόβλεψης διαδικασίας για τον καθορισμό της αμοιβής των εκδοτών από τους παρόχους υπηρεσιών της κοινωνίας της πληροφορίας, αρχίζει την 1η Φεβρουαρίου² 2023, εφαρμοζομένης μέχρι την ημερομηνία αυτή απευθείας της παρ. 7 του ίδιου άρθρου.

6. Η παρ. 2 του άρθρου 51B δεν εφαρμόζεται στις εκδόσεις τύπου που δημοσιεύθηκαν για πρώτη φορά πριν από την 6η Ιουνίου 2019.

7. Συμβάσεις χορήγησης αδειών ή μεταβίβασης δικαιωμάτων των δημιουργών και των ερμηνευτών υπόκεινται στην υποχρέωση διαφάνειας που ορίζεται στο άρθρο 15Α από την 7η Ιουνίου 2022.».

10
και δεν δύνανται οι πράξεις που έχουν
επιπτώσει και τα δικαιώματα που έχουν
επιπτώσει πριν από την 7η Ιουνίου
2021

100
Μαρτίου

Άρθρο 49^Γ
Έναρξη ισχύος

ρ 56

Η ισχύς του παρόντος αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως, εκτός αν προβλέπεται διαφορετικά σε επιμέρους διατάξεις του παρόντος.

Αθήνα, 2022

①
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ
②
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΕΠΕΝΔΥΣΕΩΝ

③
ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ
④
ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΚΑΙ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ
ΥΠΟΘΕΣΕΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΔΩΝΙΣ
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ
⑤
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΝΙΚΗ ΚΕΡΑΜΕΩΣ
⑥
ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ
⑦
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΣΤΥΛΙΑΝΗ ΜΕΝΔΩΝΗ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΣΙΑΡΑΣ
⑧
ΕΠΙΚΡΑΤΕΙΑΣ

ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΑΔΗΣ
⑨
Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΠΙΕΡΡΑΚΑΚΗΣ
⑩
Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΚΥΛΑΚΑΚΗΣ
⑪
Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ ΣΤΟΝ
ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΕΤΣΑΣ
⑫
Ο ΥΦΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΙΩΑΝΝΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΛΥΓΕΝΑΚΗΣ